

İLMİ MERCEK

SAYI: 2 AĞUSTOS 2004 ISSN 1304-9615

www.mercek.org

4.000.000 TL.

►► Çok Yönlü Uzmanlar: Koalalar

►► Aydınlanmamızı Sağlayan Hassas Değerler

►► **Sancak-ı Şerif'i Hz. Mehdi Açacaktır**

►► Allah'ın Yardımı Müminlerle Beraberdır

►► Hz. Süleyman Devri

►► Sahabe-i Kiram'ın Fedakarlıkları

►► Ahıskalı Ali Haydar Efendi (K.S)

►► Resulullah (sav)'ın Alemlere Örnek Hicreti

YECÜC ve MECÜC NE ZAMAN, NEREDE?

"Yecüc ve Mecüc (ün sedleri) açıldığında, onlar her bir tepeden akın ederler; gerçek olan vaad yaklaşmıştır..." (Enbiya Suresi, 96-97)

**3 VCD VE
1 BÜYÜK BOY
RENKLİ KİTAP
HEDİYE!**

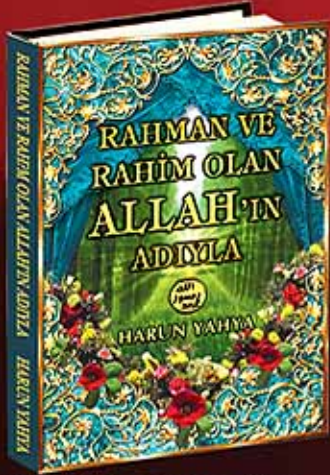
**DERGİNİZ HER AYIN
7'SİNDE BAYINIZDE**

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

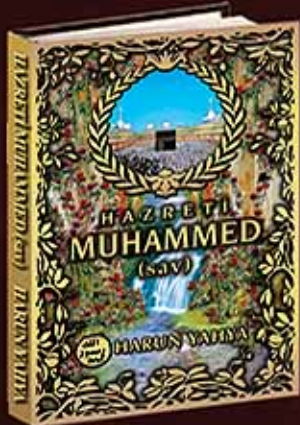
Hayata Bakışınızı Değiştirecek Harika Filmler YENİ ÇIKAN ESERLER SETİ

432 Sayfa, Kuşe Kağıda Renkli Baskı
Altın Varak gofre ve lüks kapak

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (Yasin Suresi, 11)

Kuran-ı Kerim'in 113 suresi Allah'ın "Rahman ve Rahim" sıfatıyla başlar. Rabbimiz'in, Rahman ve Rahim sıfatının tecellilerine müminler hayatları boyunca her an şahit olurlar. Çünkü Allah'ın Rahman ve Rahim sıfatı insanın doğumundan ölümüne, hastalıktan sağlığa, tüm acizliklerden canlı ve cansız varlıklardaki eşsiz güzelliklere kadar tüm kainatı tamamen sarmış durumdadır. Allah'ın tüm insanlara olan merhameti, şefkati, sevgisi, yardımı, koruması, lütfu ve bağışlayıcılığı Rabbimiz'in "Rahman ve Rahim" sıfatının en güzel tecellilerindendir.

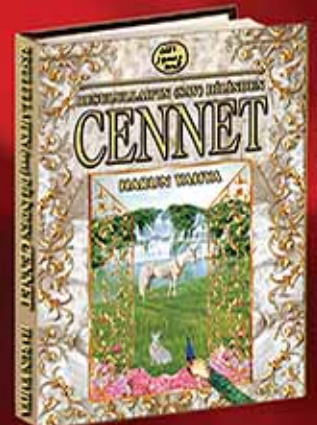
316 Sayfa, Kuşe Kağıda Renkli Baskı
Altın Varak gofre ve lüks kapak

303 Sayfa, Kuşe Kağıda Renkli Baskı
Altın Varak gofre ve lüks kapak

248 Sayfa, Kuşe Kağıda Renkli Baskı
Altın Varak gofre ve lüks kapak

312 Sayfa, Kuşe Kağıda Renkli Baskı
Altın Varak gofre ve lüks kapak

5 kitap ve yanında
Çocuk Belgesel Seti
12 VCD + 2 Kitap

99 milyon TL

Kredi kartına, taksit imkanı.

- Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.
- Kapıda teslim, teslimatta ödeme

HEDİYE

12
VCD
VIDEO

GLOBAL YAYINCILIK Sipariş hattı: 0212 320 86 00

www.globalkitap.com

İÇİNDEKİLER

Sevgili okurlarımız,

İLMİ MERCEK dergimizin bu ikinci sayısında, sizler için, kainattaki yaratılış delillerinden ahir zaman alametlerine, teknolojik gelişmelerden Kuran mucizelerine kadar ilgi çekici pek çok konu hazırladık.

Bu ay kapak konusunu, kıyametin hemen öncesinde, ahir zaman olarak isimlendirilen dönemde ortaya çıkacak, yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak inkarcı ve sapkın Yecüc ve Mecüc kavminin detaylı incelemesine ayırdık. "**Yecüc ve Mecüc Ne Zaman, Nerede?**" başlıklı yazımızı ilgiyle okuyacağınızı tahmin ediyoruz.

Günümüzde Topkapı Sarayı Kutsal Emanetler Bölümü'nde muhafaza altına alınmış bulunan Hz. Muhammed (sav)'in Sancak-ı Şerif'i, kendisinin vefatından sonra bir daha açılmamıştır. 1400 yıldır İslam'ın sembolü olan bu sancağın Hz. Mehdi döneminde yeniden açılacağıyla ilgili yazımızı heyecanla okuyacağınızı umuyoruz.

Hz. Süleyman devrinde teknolojik uygulamaların üst düzeylere çıkmasının asıl nedeni, Allah'ın nimetlerini, O'nun rızasını kazanmak için kullanması, amacının Allah'ı yüceltmek olmasıdır. Hz. Süleyman devrindeki teknolojinin detaylarını ilerleyen sayfalarda bulabilirsiniz.

Fedakarlık güzel ahlakın en belirgin özelliklerinden biridir. Bu ahlakın en yüksek düzeyde tecelli ettiği kişiler ise mübarek Peygamberler ve onlarla birlikte mücadele eden salih müminlerdir. "**Sahabe-i Kiram'ın Fedakarlıkları**" başlıklı yazıda, Kuran ahlakının gereği olan fedakarlık konusuna ve Hz. Muhammed (sav)'in yanında yer alan müminlerin fedakar ahlak özelliklerine yer verdik.

Bu ay dergimizde, her türlü eksik ve noksan sıfattan münezzeh olan Yüce Rabbimiz'in, Adl (Adil Olan) sıfatını sizlere anlatmaya çalışacağız.

Her insan için kaçınılmaz bir son olan hesap günü gelmeden önce, insanların bu güne ancak Kuran ahlakını yaşayarak hazırlanabileceğini anlatan konumuzu "**Hesap Gününden Önce**" başlıklı yazıda okuyabilirsiniz.

"Beynin ötesinde düşünüp varım dediğiniz an"... Bu cümle size neyi ifade ediyor? Bilincin sınırlarını sizler için araladık ve yeniden tanık olduk ki bilinciniz, beyninizdeki atomlardan, moleküllerden, hücrelerden daha farklı bir kaynaktan gelmektedir. Bu kaynak, ruhtur.

Bu ay sizlere yeni bir hediye seti hazırladık. Harun Yahya'nın eserlerinden faydalanılarak hazırlanan belgesel VCD sayısını bu aydan itibaren 3'e çıkardık. Kuşe kağıda basılmış, altın yaldız, gofre ve lak uygulamalı kapaktan oluşan büyük boy bir kitap ise bu ayki diğer hediyemiz.

Yeni bir sayıda yine birbirinden güzel konularla buluşmak dileğiyle...

İLMİ MERCEK

AYRAÇ YAYINCILIK KIRTASIYE GIDA SAN. ve DIŞ TİC. LTD. ŞTİ. adına

Sahibi ve Sorumlu Müdür: Süleyman DEREKÖY

Adres: Hasan Halife Mah. Öksüzce Hatip Sk. No:15 Fatih/İSTANBUL

Tel: 0212 6316465 **Fax:** 0212 6314050

Matbaa: Kelebek Matbaacılık, Litros Yolu No: 4/1-A,

Topkapı - İstanbul / 0212 6124359 - **Tasarım:** Ayraç Yayıncılık

www.mercek.org

2

AYLIK

4

YECÜC VE MECÜC - NE ZAMAN, NEREDE?

14

DAKİKADA 36 MİLYON İŞLEM YAPAN ENZİMLER

17

SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN

18

SANCAK-I ŞERİF'İ HZ. MEHDİ AÇACAKTIR

20

HZ. SÜLEYMAN DEVRİ

22

SAHABE-İ KİRAM'IN FEDAKARLIKLARI

27

İYİLİĞİN VE GÜZEL SÖZÜN ETKİSİ

28

ALLAH'IN YARDIMI MÜMİNLERLE BERABERDİR

31

ALLAH'IN İSİMLERİ

32

HESAP GÜNÜNDEN ÖNCE

36

ÇOK YÖNLÜ UZMANLAR: KOALALAR

38

RESULULLAH (SAV)'IN ALEMLERE ÖRNEK HİCRETİ

42

BİLİNÇ VE SIRLARI

46

AHISKALI ALİ HAYDAR EFENDİ (K.S)

47

AYDINLANMAMIZI SAĞLAYAN HASSAS DEĞERLER

48

İNTERNET DÜNYASI

Süngerlerin Silahları

Yüce Rabbimiz her canlıya korunabilmesi için özel bazı imkanlar vermiştir. Hayli ilgi çekici özelliklere sahip olan hayvanlardan biri de omurgasızlar sınıfına dahil olan süngerlerdir. Antarktika okyanusunun derinliklerinde yaşayan bu canlılar, yiyeceklerini, suda bulunan besinleri süzerek elde ederler. Süngerlerin renkli denizyıldızları gibi düşmanları vardır. Fakat süngerler çeşitlerine göre kendilerini düşmanlarından koruyacak çok değişik özelliklere sahiptirler. Dikenli süngerler, koruma olarak karşı tarafın cesaretini kıran uzun dikenlere sahiptirler. Tehlikeyle karşılaştıklarında hemen dikenlerini ortaya çıkarırlar. Kırmızı, yeşil süngerler ve kaktüs süngerleri ise denizyıldızlarını ve diğer hayvanları caydıracak kimyasal bir sıvı salgırlar. Kuşkusuz tüm bu özellikler Yüce Allah'ın bu canlıya olan rahmetinden kaynaklanmaktadır. (Int. Wildlife, Kasım-Aralık 1997, No.6, s.6)

Bazı soğukkanlı canlılar, vücut sıvılarının donma noktalarının altındaki sıcaklıklara dahi dayanabilmektedirler. Örneğin kılı tırtıllar yılın 10 ayını -50°C'de kaskatı "donmuş" bir halde geçirebilmektedirler. Bazı kurbağa türleriye, vücutlarındaki sıvının yarısından fazlası donmuş halde iken bile haftalarca canlı kala-

SAKIN UNUTMAYIN!

Allah Kuran'da, iman eden insanların dünya hayatları boyunca türlü denemelerden geçirileceklerini, mallarıyla ve canlarıyla imtihan olacaklarını, iman etmeyen kişilerin çok çeşitli tuzaklarıyla karşılaşacaklarını ve iftiralara uğrayacaklarını bildirmiştir. Yani salih müminler, hayatlarının her döneminde birtakım zorluklarla karşılaşabilirler. İşte önemli olan da insanların bu zorluk anlarında Kuran ahlakını yaşamaları, her an Allah'ı zikretmeleri ve içinde bulundukları duruma şükretmeleridir. Herşeyde bir hayır ve güzellik olduğunu bilerek, Allah'ın bir çıkış yolu göstereceğine tam olarak inanmalıdırlar. Yüce Rabbimiz Kuran'ı Kerim'de her zorluğun arkasından bir kolaylık olduğunu bizlere şöyle haber vermiştir:

Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. (İnşirah Suresi 94-95)

Soğukkanlı Canlılar

bilmektedirler. Bu canlılar donmuş halde iken hiç solumazlar ve kalp sesi de duyulmaz. Bu sistem, canlılardaki kusursuz yaratılışı gösteren delillerden yalnızca bir tanesidir. Alemlerin Rabbi Yüce Allah her canlıyı ihtiyaçları olan en mükemmel sistemlerle birlikte yaratmıştır.

PUMA

Puma olağanüstü gücü ve dayanıklılığıyla tanınır. Hayvan bir atlayışta 6 metrelik bir uzaklığı aşabilir. Ayrıca 12 m. yüksekliğe sıçrayabilir, 18 m. yükseklikten aşağıya da kolaylıkla atlayabilir. Puma, kendi ağırlığının 3 katı olan bir avını karda rahatlıkla sürükleyerek taşıyabilir. Avını ararken kendi bölgesinden 45-75 km.'ye kadar uzağa gidebilir.

www.belgeseller.net @

Birbirine bağlı 206 parçalı bir yapı:

İSKELET

İnsan vücudunda Allah'ın benzersiz yaratışının sayısız örnekleri vardır. Bu örneklerden biri de kemiklerimiz ve onların oluşturduğu iskeletimizdir.

Ortalama 80 kg ağırlığında bir insan, bedeninde 16 kg ağırlığında kemik taşır. Daha doğrusu, bu 16 kilogramlık iskelet, 80 kilogramlık bedeni taşır, ayakta tutar, hareket ettirir. Bu dayanıklılık, iskeletin hayranlık uyandıran özelliklerinden sadece bir tanesidir. Kemiklerin en önemli özelliği ise insana çok çeşitli şekillerde hareket imkanı sağlayabilmesidir. Bu özellik, uzun yıllardır türlü makine ve robotlar üzerinde uygulanmaya çalışılmış, ancak son derece kısıtlı sonuçlara ulaşılmıştır. İnsan kemikleri ve iskeleti olduğu için hareket edip koşabilmekte ve elini kıpırdatabilmektedir. Ayrıca, iskeleti olduğu için içi boş bir çuval veya bir et yığını gibi yere serilmemektedir. Organlarımızın kendi ağırlığı altında ezilmesinin sebebi de budur. Her biri farklı fonksiyonlara sahip olan kemikler, Yüce Allah'ın yaratma sanatının üstünlüğünü gösteren delillerden sadece bir tanesidir.

Termodinamiğin İkinci Kanunu

EVİRİM TEORİSİNİ GEÇERSİZ KILIYOR!

Fiziğin en temel kanunlarından biri olan "Termodinamiğin İkinci Kanunu", evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı, cansız bütün her şey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu, er ya da geç her varlığın karşılaşacağı mutlak sondur ve söz konusu kanuna göre bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur.

Bu gerçek hepimizin yaşamları sırasında da yakından gözlemlediği bir du-

rumdur. Örneğin bir arabayı çöle götürüp bırakır ve aylar sonra durumunu kontrol ederseniz, elbette ki onun eskisinden daha gelişmiş, daha bakımlı bir hale gelmesini bekleyemezsiniz. Aksine lastiklerinin patlamış, camlarının kırılmış, kaportasının paslanmış, motoru-

nun çürümüş olduğunu görürsünüz. Aynı kaçınılmaz süreç canlı varlıklar için çok daha hızlı işler.

Evrım teorisine göre her aşamada daha planlı, daha düzenli, daha kompleks ve daha organize bir yapıya doğru ilerleyen hayali süreç, bu kanunun or-

taya koyduğu gerçeklere bütünüyle aykırıdır. Bu nedenle evrim gibi bir sürecin, en başından en sonuna kadar varsayılan hiçbir aşamasının gerçekleşmesi mümkün değildir.

YECÜC ne zaman

Yecüc ve Mecüc Ahir Zamanda Ortaya Çıkacaktır

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in hadislerinde ahir zamanın ne zaman ve ne şekilde başlayacağını ortaya koyan yüzlerce alamet haber verilmektedir. İçinde bulunduğumuz dönemde, Peygamberimiz (sav)'in 14 yüzyıl önce haber verdiği ahir zaman alametlerinin birbiri ardına gerçekleşmesi, iman sahiplerinin asırlardır bekledikleri büyük müjdelerin yaşanmakta olduğunu ortaya koymaktadır.

Ahir zamanın bu müjdeleri, Allah'ın mübarek elçisi Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelecek olması ve 21. yüzyılın büyük müceddidi Hz. Mehdi ile birlikte Deccal'in fit-

nesini ortadan kaldırıp İslam ahlakını yeryüzünde hakim kılmalarıdır.

Bu yazıda üzerinde duracağımız konu ise Peygamber Efendimiz (sav)'in kıyamet alameti olarak bildirdiği "YECÜC VE MECÜC"dür. Kim oldukları, ne zaman ortaya çıkacakları ve ne şekilde ortadan kaldırılabilecekleri asırlardır büyük bir merak konusu olan Yecüc ve Mecüc hakkında bugüne kadar birçok kitap ve makale yazılmıştır. Ancak, Hristiyanların Kutsal kitabı İncil'de ve Yahudilerin Kutsal Kitabı Tevrat'ta "GOG ve MAGOG" olarak anılan Yecüc ve Mecüc hakkında en doğru bilgileri Kuran ayetlerinden, Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinden ve değerli İslam alimlerinin eserlerinden edinebiliriz.

Yecüc ve Mecüc'ün bozgunculuğunu geçmişte Hz. Zülkarneyn'in yaptığı sed engellemiştir

Allah Kehf Suresi'nde Yecüc ve Mecüc hakkında şu şekilde bildirmektedir:

.....
Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten YE'CÜC VE ME'CÜC, YERYÜZÜNDE BOZGUNCULUK ÇIKARIYORLAR, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?"

(Kehf Suresi, 94)

.....
Ayetlerde Yecüc ve Mecüc'den, yeryüzünde bozgunculuk çıkaran bir kavim olarak bahsedilmektedir.

Ye' MECÜC nerede?

Nitekim Bediüzzaman Said Nursi de bir sözünde "Ye'cüc ve Me'cüc, ehl-i garret (yağmacı, çapulcu) ve fesad (arabozucu) ve ehl-i hadaret ve medeniyette ec-el-i kaza (medeni olanlar ve medeniyet için elinden kurtulunması mümkün olmayan) hükmünde iki taife-i mahlukullahtır (Allah'ın yarattığı iki topluluktur)..."¹ şeklinde buyurmaktadır.

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana güçle yardım edin de, SİZİNLE ONLAR ARASINDA SAPASAĞLAM BİR ENGEL KILAYIM."

"Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince,

"Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim."

Böylelikle, NE ONU AŞABİLDİLER, NE ONU DELMEYE GÜÇ YETİREBİLDİLER. (Kehf Suresi, 95-97)

Ayetlerde bildirildiğine göre, Hz. Zülkarneyn kendisinden yardım isteyen kavme iki dağ arasında, sağlam bir sed yaparak yardımda bulunmuştur. Bediüzzaman bu seddi "Müfsidlerin (fesat çıkaranların) def'i Şerleri (kötülüklerine mani olmak) için bir redm-i azim ve cesim (her tarafı tamamen kapalı büyük) bir duvardır."² sözleriyle tarif etmektedir.

İnsanlara zulmeden, bozgunculuk çıkaran Yecüc ve Mecüc kavmini engellemek için Hz. Zülkarneyn'in yaptığı muhkem sed, sözkonusu fesatçı topluluğun zulmünü durdurmuştur.

"Hz. Zülkarneyn'in seddinin yıkılması" kıyamet alametidir

Yecüc ve Mecüc'den Enbiya Suresi'nde de bahsedilmektedir. Bu ayette ise Kehf Suresi'nde bildirilenden daha sonraki bir döneme işaret edilmekte, Yecüc ve Mecüc "bir kıyamet alameti olarak" zikredilmektedir. Kıyamet öncesi dönemde, Kehf Suresi'nde bildirilen sed yıkılacaktır. Allah Kehf Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. RABBİMİN va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haktır." (Kehf Suresi, 98)

Hz. Zülkarneyn'in seddinin yıkılması ile ilgili birçok rivayet bulunmaktadır. Bediüzzaman'a göre bu rivayetlerin hepsinin ortak noktası "seddin yıkılmasının bir kıyamet alameti" olarak kabul edildiğidir.

Kim oldukları, ne zaman ortaya çıkacakları ve ne şekilde ortaya çıkacakları asırlardır büyük bir merak konusu olan Yecüc ve Mecüc hakkında en doğru bilgileri Kuran ayetlerinden, Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinden ve değerli İslam alimlerinin eserlerinden edinebiliriz.

YECÜC ve MECÜC ne zaman nerede?

Nitekim Üstad Muhakemat isimli eserinde “Emr-i İlahi (Allah'ın emri) geldiği vakit sed harab olacaktır...”³ ve “SEDDİN HARABİYETİ KİYAMETE ALAMET OLUR”⁴ şeklinde buyurmuştur.

Kuran'da bildirildiğine göre sed yıkıldığında Yecüc ve Mecüc her tepeden akın edecektir:

**YECÜC VE MECÜC(ÜN SEDLERİ)
AÇILDIĞINDA, ONLAR HER BİR
TEPEDEN AKIN EDERLER;
GERÇEK OLAN VAAD
YAKLAŞMIŞTIR, işte o zaman,
inkar edenlerin gözleri
yuvalarından fırlayacak:
"Eyvahlar bize, biz bundan tam
bir gaflet içindeydik,
hayır, bizler zalim kimselerdik"
(diyecekler).
(Enbiya Suresi, 96-97)**

Ayetlerde “gerçek olan vaad yaklaşmıştır” şeklinde bildirilerek, kıyamet saatinin yaklaşmakta olduğu haber verilmektedir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de bir hadisinde “On alamet zuhur etmedikçe kıyamet kopmaz: Güneş'in batıdan doğuşu, Duman, Dabbe, **Yecüc-Mecüc**, Meryem oğlu İsa'nın inmesi, üç (büyük) zelzele...”⁵ şeklinde buyurmuştur.

Yecüc ve Mecüc, Moğol, Tatar ve Mançu gibi kavimlerden oluşmaktadır

Yecüc ve Mecüc'ün kim oldukları ile ilgili Bediüzzaman açık bilgiler vermiştir. Bediüzzaman ayetlerde haber verilen Hz. Zülkarneyn'in sed inşa ettiği bölgeyi Himalayalar'da bir bölge olarak yorumlamakta, Hz. Zülkarneyn'in "...Hind

ve Çin'deki akvamı mazlumeye (mazlum kavme) tecavüzleri durdurmak için o **Himalaya silsilelerine** (sıradağlarına) yakın iki dağ ortasında uzun bir sed yaptığı ve o akvam-ı vahşiyenin (vahşi kavmin) kesretle (çoklukla) hücumlarına çok zaman mani (engel) olduğunu...”⁶ hatırlatmaktadır.

Bir diğer sözünde ise Yecüc ve Mecüc'ün Moğol ve Mançu kökenli, Asyalı bir kavim olduklarını bildirmektedir:

... **Ye'cüc ve Me'cüc namı (ismi) verilen Mançur ve Moğol kabileleri**, eski zamanda Çin-i Maçin'den bir kısım başka kabileleri beraber alarak kaç defa Asya ve Avrupa'yı herc-ü merc (altüst, karmakansık) ettikleri gibi, gelecek zamanlarda dahi dünyayı zîr ü zeber (altüst) edeceklerine işaret ve kinayedir (üstü örtül sözdür).⁷

13. yüzyılda çok büyük bir imparatorluk kuran Moğollar, dünya tarihinin en vahşi ve barbar ordularından biri olarak bilinmektedirler. Moğol ve Tatarlardan oluşan bu yağmacı ordunun başında, önce Cengiz Han ve ardından da oğlu Hülagu çok büyük katliamlar gerçekleştirmiştir. Tarihi kaynaklarda bildirildiğine göre onlar, önlerine çıkan herşeyi yağmalayan, talan eden, kadın-çocuk demeden herkesi katleden bir topluluktu. Anadolu topraklarına ayak bastıklarında Sivas'ta, Kayseri'de, Tokat'ta yüzbinlerce insanı katlettiler. İstila ettikleri bölgelerdeki tüm camileri, kütüphaneleri, medreseleri yakıp yıktılar. Buhara, Semerkand, Herat gibi yerlerdeki tüm sanat eserlerini yağmalayıp, ortadan kaldırdılar. Tarihi kaynaklara göre bazı şehirlerde milyonlarca insanı, kedi ve köpeklerle varıncaya kadar bütün canlıları katlettiler.⁸ Mançu ırkı da aynı Moğollar gibi barbar, savaşçı,

göçebe bir ırktı ve birçok ülkeyi istila etmiş, büyük katliamlar gerçekleştirmişti. Bediüzzaman, eserlerinde, Moğol ve Mançu ırkının ahir zamanda ortaya çıkacak olan Yecüc ve Mecüc'ün ataları olduklarını haber verir. Bediüzzaman'ın konuyla ilgili bir diğer sözü şu şekildedir:

.....
Hatta rûy-i zemînin (yeryüzünün) en meşhur seddi ve **kaç günlük uzak bir mesafe tutan Sedd-i Çini** (Çin Seddi) Kur'an lisanıyla Yecüc ve Mecücün ve tabîr-i diğerle (başka bir ifadeyle) tarih lisanında **Mançur ve Moğol** denilen ve âlem-i beşeriyeti (insanlığı) kaç defa zîr-ü zeber eden (altüst, darmadağın eden) ve **Himalaya Dağları'nın arkasından çıkan ve şarktan garbe (doğudan batıya) kadar harab eden akvâm-ı vahşiye** (vahşi kavim) ve garetkâr (yağmacı, çapulcu) milletlerin...⁹
.....

Bediüzzaman'ın bu sözlerine göre Yecüc ve Mecüc;

- Moğol, Mançu ırkındandır.
- Daha önce Avrupa ve Asya'yı ele geçirip, doğudan batıya kadar her yeri harap ettikleri gibi ahir zamanda da dünyayı altüst edeceklerdir.
- Himalaya Dağları'nın arkasından çıkacaklardır.
- Saldırgan, yağmacı bir topluluktur.
- Hz. Zülkarneyn, mazlum halkları korumak için iki dağ arasına yaptığı sed ile bu topluluğun saldırılarını durdurmuştur.

Deccal, Yecüc ve Mecüc'e zemin hazırlayacaktır

Ahir zamanın anlatıldığı hadislerde, yeryüzünde kötülüğü organize edecek, insanları din ahlakından uzaklaştıracak, kargaşa ve bozgunculuğa neden olacak Deccal'in çıkışı da, kıyametin büyük alametlerinden biri olarak haber verilmektedir. Son dönemlerde başta İslam alemi olmak üzere, dünyanın çeşitli bölgelerinde yaşanan kargaşa,

çatışma ve anarşi Deccal'in ortaya çıkışının yaklaştığının göstergelerinden biridir. (ﷺ) Bu dönem bir hadiste "... **(O sırada) fitneler, karışıklıklar, ihtilaller çok olur da insanlar birbirlerini öldürürler. İnsanlar kendi canlarına kıyarlar ve yeryüzünü belalar kaplar.**"¹⁰ şeklinde tarif edilmektedir.

Hadislerde haber verilen bilgiler, Deccal'in, yeryüzünde karışıklığı ve zulmü teşvik edeceğini, hatta organize edeceğini göstermektedir. Sürekli kan dökülmesi, insanların katledilmesi, savaşlarda masumların öldürülmesi, düzenin bozulması, terörün neden olduğu korku ve tedirginlik Deccal'in teşvi kiyle yaygınlaşmaktadır. Deccal'in tam anlamıyla ortaya çıkmasıyla bu olayların şiddetinin daha da artacağı hadislerde bildirilmektedir. Deccal'in yeryüzünde bozgunculuğu yayarak Yecüc ve Mecüc'e de zemin hazırlayacağını, Bediüzzaman bir sözünde şu şekilde belirtmiştir:

.....
... **Büyük Deccal**, şeytanın iğvası (telkinleri) ve hükmüyle şariat-ı İseviyenin ahkâmını (İsevilik hükümlerini) kaldırıp Hristiyanların hayat-ı içtimaiyelerini (sosyal hayatlarını) idare eden **rabitaları (birleştiren unsurları) bozarak anarşistliğe ve Yecüc-Mecüc'e zemin hazır eder...**
.....

Bediüzzaman bu sözünde;

- Deccal'in şeytanın telkinlerine ve kurallarına göre hareket edeceğine;
- Hristiyanlığın hükümlerini ortadan kaldıracığına;
- Hristiyanları birbirlerine bağlayan unsurları bozacağına;
- Bu yaptıklarının Hristiyan toplumlarda anarşizme, kargaşaya, bozgunculuğa yol açacağına;
- Hepsinin neticesinde ise Yecüc ve Mecüc'e çok uygun bir zemin oluşturacağına, kendisi de anarşist ve bozguncu olan Yecüc ve Mecüc'ün bu kaos ortamından faydalanacağına dikkat çekmektedir.

Yecüc ve Mecüc bir insan topluluğudur

Kuran ayetlerinden ve hadislerden Yecüc ve Mecüc'ün insan oldukları açıkça anlaşılmaktadır. Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde bu konuyla ilgili ortaya konan bazı deliller şunlardır:

- Hadislerde bildirildiğine göre, "Hz. Adem'in soyundan gelmektedirler."¹¹
- Peygamberimiz (sav) "Birer, ikişer karış boyundadırlar, en uzunları üçer karıştır..."¹² hadisiyle onların kısa boylu olduklarına işaret etmiştir. "Bir iki karış boylu" ifadesi kısa boylu anlamına gelen bir teşbih olarak kullanılır.

- Küçük gözlü, geniş yüzlü, kumral saçlı bir kavimdir: "Siz devamlı düşmanla savaşıacaksınız; hatta yüzleri geniş, gözleri küçük, saçları kumral Yecüc ve Mecüc ile de savaş yapacaksınız..."¹³
- Hadislerde bildirildiğine gibi, "Fesat çıkaran bir topluluktur."¹⁴
- 22 kabileden oluşan bir topluluktur: "Yecüc ve Mecüc yirmi iki kabileden ibarettir."¹⁵

Yecüc ve Mecüc anarşist, saldırgan ve zalim bir topluluk olacaktır

Bediüzzaman Yecüc ve Mecüc'ün ideolojisini eserlerinde çok hikmetli şekilde açıklamaktadır. "Anarşizmin insanları dehşetli ve gaddar canavarlar" haline getirdiğini söyleyen Bediüzzaman, aynı sözün devamında Yecüc ve Mecüc'ün anarşist karakterini şu şekilde tarif etmektedir:

Anarşistlik fikrinin tam yeri ise; hem mazlum kalabalıklı, hem medeniyette ve hâkimiyette geri kalan çapulcu kabileler olacak. Ve o şeraite muvafık (şartlara uygun) insanlar ise, Çin-i Maçin'de kırk günlük bir mesafede yapılan ve acaib-i

seb'a-i âlemden (Dünyanın yedi harikasından) birisi bulunan Sedd-i Çin'in (Çin Seddi'nin) binasına (inşasına) sebebiyet veren Mançur ve Moğol ve bir kısım Kırgız kabileleridir..."¹⁶

Ve Yecüc Mecüc ise, Çin-i Maçin'de bulunan Mançur ve Moğol ve Kırgız ve her tarafta bulunan anarşistler ve sosyalistlerin müfritleri olan (aşırıya kaçan) komünistlerdir..."¹⁷

Anarşi hiçbir hakkı tanımaz, insaniyet seciyelerini (insanın karakterini, huyunu) canavar hayvanların seciyesine çevirir. Âhir zamanda gelecek Yecüc ve Mecücün komitesi (heyet, alt kurul), anarşistler olduğuna Kur'an işaret ediyor."¹⁸

Bediüzzaman'ın açıklamalarının dan şu sonuçlar ortaya çıkmaktadır:

- Yecüc ve Mecüc anarşist bir düşünce tarzı benimseyecektir. Bediüzzaman'ın "... Hattâ şimdi de komünistlik içindeki anarşistin ehemmiyetli efrâdı (önemli fertleri) onlardandır."¹⁹ sözüyle de vurguladığı gibi, Asya ırkçılığıyla komünist düşüncüyü harmanlayan Yecüc ve Mecüc, diğer ırklara yönelik çok büyük bir

vahşet ve nefret politikası izleyecektir.

- Moğol ve Mançuların dışında, Asyalı bazı cahil kitlelerin de Yecüc ve Mecüc'ün tarafına geçip, "ırkçı bir anlayış içinde" onlarla birlikte hareket etmeleri muhtemeldir.
- Bediüzzaman'ın "...Kıyamete yakın yine anarşistlik gibi bir fikirle medeniyet-i beşeriyeyi zirü zeber (insanlık medeniyetini altüst, darmadağın) edecekler..."²⁰ sözüyle de dikkat çektiği gibi bu topluluk katliamdan ve güç gösterisi yapmaktan zevk alan barbar zalim bir topluluk olacaktır.

Yecüc ve Mecüc inkarcı bir topluluktur

Hadislerden Yecüc ve Mecüc'ün Allah'a iman etmeyen bir topluluk olduğu anlaşılmaktadır. Peygamber Efendimiz (sav) bir hadisinde şu şekilde buyurmuştur:

Mirac gecesi Allah beni Yecüc ve Mecücülerin yanlarına gönderdi; Onları dine davet ettim; kabul etmediler.. Onun için onlar, Adem ve İblis neslinden Allah'a asi gelenlerle birlikte cehennemde gireceklerdir."²¹

YECÜC Ve MECÜC ne zaman nerede?

- Hadiste de bildirildiği gibi Yecüc ve Mecüc inkarcı bir topluluk olacaktır.
- Yine bu kavmin hadislerde ve Bediüzzaman'ın izahlarında haber verilen vahşetinden, barbar uygulamalarından, yağmalarından helal ve haram kavramına sahip olmayacakları anlaşılmaktadır. (الله اعلم)

Deccal ile Yecüc ve Mecüc Hz. İsa döneminde yok edilecektir

Hadislerde Hz. İsa'nın Deccal'i fikren mağlup edip, yok edeceğine dair birçok açıklama bulunmaktadır. Bu konuyla ilgili bazı hadislerde şu şekilde buyurulmaktadır:

.....
İşte o sırada Allah'ın düşmanı olan DECCAL MESİH, HZ. İSA'YI GÖRÜNCE TUZUN SUDA ERİMESİ GİBİ ERİR GİDER.²²
.....

... **DECCAL ORTALIĞA FİTNE SAÇARKEN Cenab-ı Hak, MESİH MERYEM OĞLU İSA'YI gönderir... NEFESİNİ İDRAK EDEN her kafir mutlaka yok olur. İsa (a.s) Deccal ile Lüdd kapısında (Beytül Makdis) yakın bir belde) karşılaşır ve ONU YOK EDER.**²³
.....

Bediüzzaman da açıklamalarında Deccal'in insanlar üzerindeki aldatıcı etkilerinin Hz. İsa vesilesiyle kaldırılacağını şöyle açıklamaktadır:

.....
Sihir ve manyetizma (telkin ve hipnoz yolu ile birini etki altına alma) ve İspirtizma (ölülerin ruhlarıyla görüşmek için yapılan faaliyetler) gibi İstidraci (yalancı mucize) harikalarıyla kendini muhafaza eden (koruyan) ve herkesi teshir eden (büyüleyip etkisi altına alan) o dehşetli Deccal'i yok edebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak HARİKA VE MUCİZATLI (mucize sahibi) VE UMUMUN MAKBULÜ (her insanın makbul gördüğü) Bir ZAT OLABİLİR Kİ, o zat, en ziyade alakadar ve ekser (tüm) insanların peygamberi olan Hz. İsa Aleyhisselam'dır.²⁴
.....

Üstad'ın da belirttiği gibi, Deccal birtakım yalan mucizelerle insanları kandırdığı, şeytanların desteğiyle hareket ettiği ve bazı olağanüstü işler yaptığı için, Deccal'in yenilmesi ancak Rabbimiz'in çeşitli mucizeler bahsettiği kutlu peygamberi Hz. İsa vesilesiyle olacaktır. Hz. İsa'nın Deccal'in fitnesini yok etmesi, Allah'ın izniyle, çok hızlı ve kolay olacaktır. (الله اعلم)

Hadislerde Hz. İsa'nın Deccal'in ideolojisinin tüm dayanaklarını da yok edeceği, onu fikren mağlup edip ortadan kaldıracığı anlatılmaktadır. O dönemde Deccal'in hazırladığı ortamda, Yecüc ve Mecüc de bozgunculuk çıkarak, ve çeşitli toplumlara zulmedecektir. (الله اعلم)

Peygamberimiz Hz. Muhammed hadislerinde, Yecüc ve Mecüc'ün yok edilmesinde Hz. İsa'nın dualarının ve silah olacağını bildirmektedir. Bir hadiste Hz. İsa'nın Peygamberimiz (sav)'e Mirac sırasında şunları söylediği bildirilmektedir:

.....
Yecüc ve Mecüc her tepeden saldırmaya başlarlar. Ve uğradıkları her suyu içip tüketirler, karşılaştıkları her şeyi bozup altüst ederler, bunun üzerine halk feryad ederek Allah'tan yardım diler. BEN DE (HZ. İSA) ALLAH'A DUA EDEREK Yecüc ve Mecüc'ü öldürmesini isteyeceğim. Bu duam kabul olacak ve yer onların leşleriyle pis pis kokacak. Ben Allah'a tekrar dua edeceğim. Allah da bir su gönderecek ve o su onları taşıyıp denize atacaktır.²⁵
.....

Hadiste de bildirildiği gibi Hz. İsa'nın duasını kabul eden sonsuz rahmet sahibi Rabbimiz, Yecüc ve Mecüc'ün soyunu ortadan kaldıracaktır. Hadislerde bu yokoluşun nasıl olacağı şu şekilde tarif edilmektedir:

.....
Sonra Allahu Teala, Yecüc ve Mecüc'ü gönderir... Sonra Allah'ın peygamberi HZ. İSA ve arkadaşları ALLAH'A DUA EDERLER DE, Allah Teala düşman ordusu içinde deve ve davarların burunlarında olan BİR KURDU GÖNDEREREK ONLARIN HEPSİNİ, bir tek insanın ölümü gibi helak eder...²⁶
.....

Hz. İsa arkadaşlarıyla birlikte **onların şerrinden kurtulmaları için Allah'a dua edecekler**. Allah onlara gökten boyunlarındaki kanı emmek için kurtlar gönderecek, hepsi ölecekler... ses ve sedaları çıkmaz olacak.²⁷

Yecüc ve Mecüc'e musallat olacak olan hastalık hakkında hadislerde birçok bilgi verilmektedir:

Allah onlara gökten **boyunlarındaki kanı emmek için kurtlar gönderecek, hepsi ölecekler...**²⁸

Müteakiben (ardından) Yüce Allah onların başlarına (bela olarak) **boyunlarına ve kafataslarına koyun ve deve kısmının burun kurtlarını** gönderir de bu **kurtlar onların hepsini (bir anda) öldürüp helak eder.**²⁹

Sonra Allah Teala onların üzerine **deve ve koyun cinsine ait burun kurdu denilen hayvanlar ve mikroplar yağdırır da bu mikroplar onların enselerinden yakalayıp hepsini öldürür...**³⁰

Bu hadislerden Yecüc ve Mecüc kavmine bir hastalığın musallat olacağı ve bu şekilde Yecüc ve Mecüc fitnesinin son bulacağı anlaşılmaktadır.

Peygamberimiz (sav) bir hadisinde "Yecüc ve Mecüc orduları da kimi kiminin üstüne bindirilmiş halde çekirge ölümü gibi öleceklerdir."³¹ buyurmaktadır. Yecüc ve Mecüc'ün ölümleri, çekirgelerin ölümlerine benzetilmektedir. Çekirgeler normal

zamanda az sayıda iken, bir anda gelişip bulundukları yeri talan ederler. Ölümeleri de aynı şekilde ani ve toplu olur. Yecüc ve Mecüc'ün ölümü de çok büyük bir ihtimalle bu şekilde olacaktır. (ﷻ)

Allah, Yecüc ve Mecüc'e "DABBETÜ'L ARZ"ı musallat kılacak olabilir

Dabbe, Arapça'da hayvan ve canlı anlamlarına gelen, "Debbe" kökünden türemiş bir isimdir. "Debbe" hafif yürüme, debelenme demektir. Hayvanlar ve haşereler için kullanılır. Bediüzzaman Risale-i Nur külliyatında Yecüc ve Mecüc'e musallat olan hastalığı "Dabbetü'l Arz" olarak yorumlamaktadır. Üstad bir sözünde Dabbetü'l Arz'ı şu şekilde tarif etmektedir:

Bediüzzaman bu sözünde, Dabbe'nin tek büyük bir hayvan olursa heryere yetişmesinin mümkün olmadığına, bu nedenle de bir tane hayvan değil, bir hayvanlar topluluğu olduğuna dikkat çekmektedir.

.....'bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi...' (Sebe Suresi, 14) âyetinin işaretiyle, o hayvan, Dabbetü'l Arz denilen ağaç kurtlarıdır ki; insanların kemiklerini ağaç gibi kemirecek, insanın cisminde dışından tırnağına kadar yerleşecek..."

Bediüzzaman Sebe Suresi'nde yer alan ve Hz. Süleyman'ın asasını kemirdiği bildirilen "ağaç kurdu"na dikkat çekerek, Yecüc ve Mecüc'e musallat olan Dabbetü'l Arz'ın ağaç kurtları türünden

**Moğollar 13. yüzyılda
tüm dünyada büyük bir
terör oluşturmuşlardı.
Mançu ırkı da aynı
Moğollar gibi barbar,
savaşçı, göçebe bir ırktı
ve birçok ülkeyi istila
etmiş, büyük katliamlar
gerçekleştirmişti.**

..... O Dabbe bir nev'dir (tür, çeşit). Çünkü gayet büyük bir tek şahıs olsa, her yerde herkese yetişmez. Demek **dehşetli bir taife-i hayvaniye** (hayvan topluluğu) olacak. Belki **"bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi..."** (Sebe Suresi, 14) âyetinin işaretiyle, o hayvan, Dabbetü'l Arz denilen ağaç kurtlarıdır ki; insanların kemiklerini ağaç gibi kemirecek, insanın cisminde (bedeninde) dışından tırnağına kadar yerleşecek.³²

...Allahu a'lem, o Dabbe bir nev'dir. Çünkü gayet büyük bir tek şahıs olsa, her yerde herkese yetişmez. Demek dehşetli bir taife-i hayvaniye olacak...

bir hayvan topluluğu olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman'a göre bu dabbe, insanın vücuduna yerleşecek, dışından tırnağına kadar vücudunun her zerresine ulaşacaktır. Bu yorumlara göre Bediüzzaman'ın Dabbetü'l Arz'ın bir virüs ya da mikrop türü olduğuna işaret ediyor olması da mümkündür. (ﷻ)

Bediüzzaman, Yecüc ve Mecüc fitnesinin son bulmasına vesile olacak kurt hakkında da önemli yorumlarda bulunmaktadır. Üstad Yecüc ve Mecüc'ün **"kafataslarına, boyunlarına ve enselerine musallat olan KURDU"** şu şekilde yorumlamaktadır:

...Deccalların fitneleriyle bilerek, se-verek isyan ve tuğyana (azgınlığa) ve **Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği** ile fesada (karışıklığa) ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfr ve küfrana düşen (inkar ve nankörlük yapan) **insanların akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle, arzdan bir hayvan çıkıp musallat olacak, zîr ü zeber** (darmadağın) edecek.³³

Bediüzzaman bu sözünde akıllarının başlarına getirilmesi gereken bir insan topluluğundan bahsetmektedir. Bu insan topluluğunun özelliği nedir:

- 1- Deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana (azgınlığa) giden
- 2- **Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği** ile fesada (karışıklığa) ve canavarlıığa giden
- 3- Dinsizliğe, küfr ve küfrana düşen (inkar ve nankörlük yapan) bir insan topluluğudur.

"Deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği ile fesada ve canavarlıığa giden ve dinsizliğe, küfr ve küfrana düşen":

Deccal ve Yecüc ve Mecüc her türlü mukaddes değere düşman olan, saldırgan, inkarcı kimselerdir. İnsanları da fitneye düşürmeye çalışacaklardır. Allah'a karşı isyan edecek, her türlü azgınlığı teşvik edeceklerdir. Yecüc ve Mecüc ayrıca anarşist yöntemleri ile insanları fesat ve bozgunculuk çıkarmaya, dinsizliğe ve inkara yöneltecektir. Özetlemek gerekirse, insanlar bu ahir zaman fitnelerinin etkisiyle bilerek ve isteyerek ahlaksızlığa, küfre ve isyana yöneleceklerdir. (عنه عليه السلام)

"...insanların akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle arzdan bir hayvan çıkıp musallat olacak, zir ü zeber edecek...":

Rabbimiz bu ahirzaman şahıslarına "bir Dabbe" musallat edecektir. Bu sözden Dabbet-ül Arz'ın, Deccal'in fitnesinin tam yok olmadığı, Yecüc ve Mecüc'ün bozgunculuğunu sürdürdüğü, inkara ve sapkınlığa düşen insanların bulunduğu bir dönemde ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. Muhtemelen Yecüc ve Mecüc'ün toplu olarak ölümüne vesile olan da Dabbet-ül Arz veya benzeri bir hayvan olacaktır. (الله اعلم)

**Hadislerde Yecüc ve
Mecüc'ün ölümleri,
çekirgelerin ölümlerine
benzetilmektedir,
Çekirgeler normal
zamanda az sayıda iken,
bir anda gelişip bulunduk-
ları yeri talan ederler.
Ölümleri de aynı şekilde
ani ve toplu şekilde olur.**

SONUÇ

Hem Deccal'in hem de Yecüc ve Mecüc'ün fitnesinin Hz. İsa tarafından ortadan kaldırılması tüm iman sahipleri için çok büyük bir müjdedir. Peygamber Efendimiz'in de bir hadisinde belirttiği gibi, **"Hz. İsa ve müminler Yecüc ve Mecüc'den sonra senelerce yaşayacaklardır."**³⁴ Bu, barışın, güzel ahlakın, huzurun ve güvenin hakim olduğu, çok güzel bir çağ olacaktır.

Günümüzde Deccaliyetin fitnesi dünyayı sarmış durumdadır. İnkarcı ideolojiler, ateizm, materyalizm, Darwinizm, ahlaki dejenerasyon ve savaşlar tüm insanları tehdit etmektedir. İnsanları din ahlakından uzaklaştırmak için çok geniş çaplı bir propaganda

yürütölmekte, bozgunculuk her gün daha da artmaktadır. Bazı insanlar bilerek ve isteyerek, bazı insanlar ise farkında olmadan Deccal'in fitnesine kapılabilmektedirler.

Bu belalardan korunmanın tek çözümlü ise insanların din ahlakına sarılmaları, inkarcı ideolojilerle fikri bir mücadeleye içinde olmalarıdır. Ahir zamanın bu döneminde Allah'ın dinini yaşama konusunda gaflet içinde olmak hiçbir müminin istemeyeceği bir durumdur. Çünkü bu durum, Bediüzzaman'ın bir sözünde ifade ettiği gibi "bilerek ve isteyerek" Deccal'in ve Yecüc ve Mecüc'ün fitnelerine destek olmak anlamına gelebilir.

İşte bu nedenle Müslümanların, Deccal'in oyununa gelmemek için şevkle, heyecanla din ahlakına sarılmaları gerekmektedir. Ahir zamanda gelecek olan Mesih Deccal'e karşı mücadele edip, onu fikren mağlup edecek, Yecüc ve Mecüc'ün de fitnesini ortadan kaldıracak olan Hz. İsa'ya ve Hz. Mehdi'ye en güzel desteği sağlayabilmek de ancak gereken hazırlığı önceden yaparak mümkün olacaktır. Bu nedenle, içinde bulunduğumuz dönem bu iki mübarek insanı asırlardır bekleyen tüm salih iman sahiplerinin din ahlakını yaşamak ve insanlar arasında yaşatmak için güçlerinin sonuna kadar çaba sarf etmeleri zamanıdır.

NOTLAR

- 1 Bediüzzaman Said Nursi, Muhakemat, s. 66
- 2 a.g.e, s. 66
- 3 a.g.e, s. 66
- 4 a.g.e, s. 66
- 5 Kıyamet Alametleri, Müellif: Muhammed B. Resul Al-Hüseyni, Mütercim: Naim Erdoğan, Genişletilmiş 8. baskı, Pamuk Yayıncılık, s. 247)
- 6 Bediüzzaman Said Nursi, Lemalar, s. 101)
- 7 Bediüzzaman Said Nursi, Şualar, s. 463
- 8 <http://www.yeniasya.org.tr/index.asp?Section=Enstitu&SubSection=EnstituSayfasi&Date=11.01.2002&TextID=390>;
Konya Selçuk Üniversitesi Tarih Bölümü Başkanı Prof. Dr. Mikail Bayram ile röportaj, http://members.tripod.com/kayacan_m/murat_soylesi_mevlana.htm
- 9 Bediüzzaman Said Nursi, Lemalar, s.100
- 10 Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, İmam Şarani, Bedir Yayınevi, s. 482
- 11 Kıyamet Alametleri, Müellif: Muhammed B. Resul Al-Hüseyni, Mütercim: Naim Erdoğan, Genişletilmiş 8. baskı, Pamuk Yayıncılık, s. 248
- 12 a.g.e, s. 249
- 13 a.g.e, s. 253
- 14 a.g.e, s. 257
- 15 a.g.e, s. 249
- 16 Bediüzzaman Said Nursi, Şualar, s. 463
- 17 Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaları, s. 92
- 18 Bediüzzaman Said Nursi, Emirdağ Lahikası, s. 519
- 19 Bediüzzaman Said Nursi, Siracunnur, s. 219
- 20 Bediüzzaman Said Nursi, Sözler, s. 359
- 21 Kıyamet Alametleri, Müellif: Muhammed B. Resul Al-Hüseyni, Mütercim: Naim Erdoğan, Genişletilmiş 8. baskı, Pamuk Yayıncılık, s. 251
- 22 Sahih-i Müslim, c. 4/2221; Ölüm Kıyamet Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, s. 444
- 23 İmam-ı Müslim, Büyük Fitne Mesih-i Deccal, Saim Güngör, s. 104)
- 24 Bediüzzaman Said Nursi, Şualar, s. 592
- 25 İbn-i Mace, Fiten: 33
- 26 Sahih-i Müslim, 4/2251-2255; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 492
- 27 Kıyamet Alametleri, Müellif: Muhammed B. Resul Al-Hüseyni, Mütercim: Naim Erdoğan, Genişletilmiş 8. baskı, Pamuk Yayıncılık, s. 252)
- 28 a.g.e, s. 252
- 29 İmam Şarani, Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 505
- 30 a.g.e, s. 506
- 31 a.g.e, s. 507
- 32 Bediüzzaman Said Nursi, Şualar, s. 467
- 33 a.g.e, s. 467
- 34 Suyuti s. 93

Her canlı hücrede, her biri kendi özel işini yapan, örneğin DNA kopyalanmasına yardımcı olan, besin maddelerini parçalayan, besinlerden enerji üreten, basit moleküllerden zincir yapılmasını sağlayan ve bunlar gibi sayısız işler gören binlerce enzim vardır.

Enzimler hücre içinde mitokondrilerde üretilir. Büyük bölümleri proteinlerden oluşur, geri kalanları ise vitamin ve vitamin benzeri maddelerdir. Eğer bu enzimler olmasaydı, en basitinden en karmaşığına kadar hemen hiçbir fonksiyonunuz çalışmaz ya da neredeyse duracak kadar yavaşlardı. Sonuç olarak her iki halde de durum değişmezdi ve ölüm gerçekleşirdi. Nefes alamaz, birşey yiyemez, sindiremez, göremez, konuşamaz kısacası yaşayamazdık.

Enzimlerin en önemli görevleri vücuttaki birtakım kimyasal reaksiyonları başlatıp durdurmak ve onları hızlandırmaktır. Vücuttaki hücreler görevlerini yerine getirirken, içerdikleri kimyasalların reaksiyona girmeleri gerekir. Kimyasal reaksiyonların başlaması içinse yüksek derecede ısı gereklidir. Bu yüksek ısı ise canlı hücrelerin hayatları için tehlikeli bir durumdur; hücrelerin ölümüne neden olur. İşte bu sorunu çözenler yaratılış mucizesi enzimlerdir. Yüksek ısıya gerek kalmadan, enzimler kimyasal reaksiyonları başlatır veya hızlandırırlar, ancak kendileri reaksiyona girmezler. Enzimlerin hücrelerimizde meydana gelen olayları hızlandırması ile ilgili günlük yaşamdan bir örnek verebiliriz: Nefes alıp verirken karbondioksitin kanımızdan temizlenmesinde görev alan bir enzim sayesinde boğulmadan yaşamımıza devam edebiliriz. Çünkü "anhidraz" adlı bir enzim karbondioksitin temizlenme işleminin hızını 10 milyon kez daha artırır. Bu hızla enzimler bir dakikada 36 milyon molekülü değişikliğe uğratma imkânına sahiptirler.

Dakikada 36 milyon işlem yapan ENZİMLER

Vücudun Seri ve Ekonomik Üretim Araçları

Enzimler hem hayati olan reaksiyonların en hızlı şekilde gerçekleşmesini sağlar hem de vücut enerjisini en tasarruflu şekilde kullanırlar. Eğer insan vücudunu bir fabrika, içinde çalışan enzimleri de fabrikadaki üretim araçları gibi düşünürsek, böyle bir fabrikaya enerji kaynağı dayanmaz. Çünkü 2000 farklı çeşidi olan, trilyonlarca makinenin kusursuzca böyle bir hızda çalışması için gereken enerji çok yüksektir. Kaldı ki hücre içindeki basit bir reaksiyonu laboratuvar ortamında gerçekleştirmek için oldukça fazla miktarda ısı ve enerji kullanılması gerekmektedir.

Oysa hücrelerde sessizce çalışan enzimler vücudun ısısıyla ve besinlerden aldıkları enerjiyle bütün görevlerini eksiksizce yerine getirirler. Sadece bu özellikleri bile, enzimlerin vücutta meydana gelen her olayı en kusursuz ve en kullanışlı hale getirmek için tasarlanmış yetenekli elemanlar olduklarını görmek için yeterlidir. Şu anda siz bu yazıyı okurken de birçok enzim vücudunuzun her bir köşesinde meydana gelen reaksiyonları kontrol etmekte ve onları hücrelerinizin yaşamını sağlayacak

hıza getirmektedirler. İnsan, vücudunda daha neler olup bittiğini dahi bilmezken, enzimler, hem bunlardan haberdardır hem de tüm işlemlere son derece önemli ve yerinde müdahalelerde bulunurlar. Ayrıca her bir enzim vücuttaki belirli kimyasal reaksiyonları hızlandırır. Hiçbir enzim bir diğer enzimin görevini yapmaz, kendi görevini şaşırılmaz. Çünkü her bir enzim kendi görevi için özel olarak imal edilmiştir. Örneğin enzimlerin büyük bir bölümü nötr durumdaki sulu ortamlarda etkin olabilirken, midede besinleri sindirmekle görevli olan enzimler ancak asitli ortamda etkin olabilmektedirler. Veya tükürükte nişastayı maltoza parçalayan amilaz enzimi besine yemek borusu boyunca eşlik eder, ancak mideye vardığında oradaki asitli ortam bu enzimi etkisizleştirir. Zaten mideye geldiğinde bu enzimin işi de bitmiştir. (Harun Yahya, Protein Mucizesi, Vural Yayıncılık)

Enzimlerin Anahtar-Kilit Uyum

Enzimlerin şekilleri, üzerinde etkili oldukları madde ile tam uyumludur.

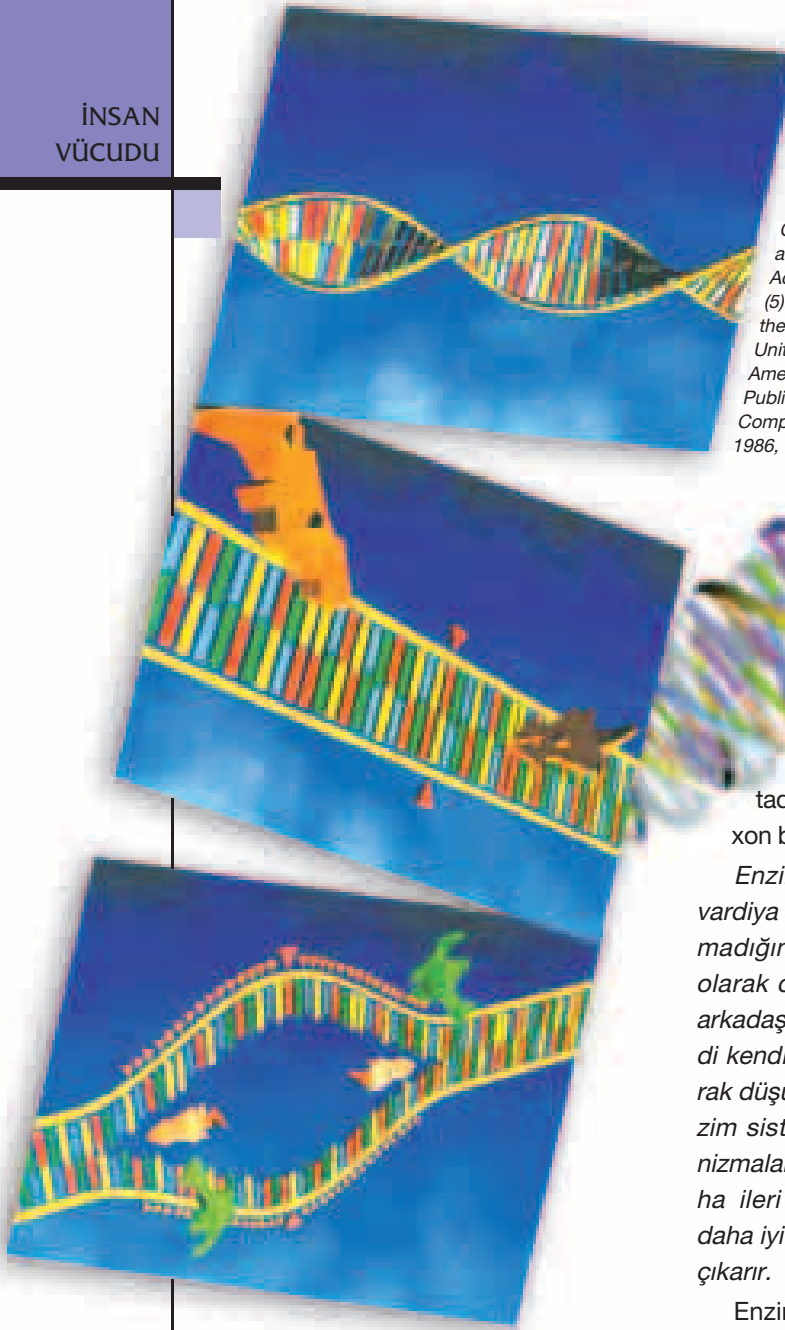
Enzim ve birleşerek etkileyeceği madde, üç boyutlu karmaşık bir geometride, anahtar ve kilit gibi birbirlerine kenetlenirler. Vücut içinde enzimlerin kendilerine uyan maddeyi bulmaları ve giderek birleşmeleri çok şuurlu bir harekettir. Üstelik enzimler vücudun her köşesinde bir yer edinmiş ve kendilerine uygun olan maddeleri bekleyen avcılara benzemektedirler. Hepsisi kendi tasarrımına ve özelliklerine uygun, en doğru yerde bulunur. Zarar görecekları veya etkilerini yitirecekleri ortamlardan ise uzak dururlar. Tüm reaksiyonları başlatma veya hızlandırma gibi bir sorumluluğu almaları ise üzerinde düşünülmesi gereken ayrı bir konudur. Enzimler, eğer kendilerini durduran bir etken olmazsa, vücuttaki tüm reaksiyonları sürekli olarak başlatıp hızlandıracaklardır. Bu da, örneğin belli bir proteinin gereğinden fazla üretilmesine veya hücredeki bazı dengelerin bozulmasına neden olacaktır. Enzimin faaliyetlerini düzenleyen ise hücredir. Hücre enzimin durması gerektiğine karar verdiğinde, olağanüstü bir şuur ve planlama ile enzimi "oyalar". Bunun için, enzimin normalde birleştiği maddeye benzer bir madde gönderir ve

enzim bu madde ile birleşir. Dolayısıyla bu "taklit" madde, enzimi bir süre oyalayarak, gereksiz faaliyette bulunmasını engeller. Ancak bu taklit maddenin enzimi yakalamak için gerçek maddelerle rekabet etmesi gerekir. Bu nedenle enzimin bu şekilde engellenmesine "kompetitif inhibitör" (rekabetçi engelleyici) denilmektedir. Ve enzimin neden olduğu reaksiyonun sonucunda oluşan ürün belli bir seviyenin altına inene kadar enzimin faaliyetleri bu oyalama metoduyla durdurulmuş olur.

Yukarıda anlatılanlar elbette ki, üzerinden bir kere okunup geçilecek olaylar değildir. Herşeyden önce şunu hatırlatmakta fayda vardır; bu hesapları yapan, kararları alan, planları uygulamaya koyanlar eğitimli, bilinçli, sorumluluk sahibi insanlar değil, cansız atomların birleşmelerinden oluşmuş proteinler, yağlar, karbonhidratlar, vitaminlerdir. Hücre stok kontrolü yapar gibi, ürettiği maddenin miktarını tespit etmekte, üretime bir süre ara verilmesi gerektiğine karar verdiğinde ise, üretimi durdurmak için son derece zekice bir plan uygulamaktadır.

Hücrenin enzimi oyalayacak olan taklit maddeyi üretmesi ve onu tam gerektiği zamanda göndermesi de çok şuurlu bir harekettir. Çünkü bu taklit maddeler hep ortada olsalardı, acil üretim gerektiğinde enzimleri oyalayarak üretimi engelleyeceklerdi.

Canlıların bedenlerinde her saniye sayılamayacak kadar çok işlem gerçekleşir. Bu işlemler o kadar detaylıdır ki, her aşamalarında, bütün karmaşayı kontrol eden, düzeni sağlayan ve olayları hızlandıran "süper denetleyicilerin" müdahalesine gereksinim vardır. İşte insan vücudundaki bu süper denetleyiciler, enzimlerdir.

KAYNAKLAR (1). Prof. Dr. Engin Gözükara, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Ana Bilim Dalı Başk., Biyokimya, Nobel Tıp Kitabevleri, 1997, Üçüncü Baskı, Cilt 1, s. 580 (2). Prof. Dr. Engin Gözükara, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Ana Bilim Dalı Başk., Biyokimya, Nobel Tıp Kitabevleri, 1997, Üçüncü Baskı, Cilt 1, s. 579-580 (3). Michael Pitman, Adam and Evolution, 1986, s. 144 (4). Michael Pitman, Adam and Evolution, 1984, s. 148 (5). Lester McCann, Blowing the Whistle on Darwinism, United States of America by Graphic Publishing Company, 1986, s. 70

tasarım olduğunu kabul etmelerine neden olmaktadır. Mikrobiyolog Malcolm Dixon bu bilim adamlarından biridir:

Enzim sistemi her dakika tam vardiya çalışan kimyagerlerin yapmadığını yapıyor... Kimse doğal olarak oluşan enzimlerin yüzlerce arkadaşı ile beraber şans eseri kendi kendilerini fark ettiğini ciddi olarak düşünebilir mi? Enzimler ve enzim sistemleri aynı genetik mekanizmalar gibi mihenk taşlarıdır. Daha ileri araştırmalar yapıldığında daha iyi detaylanmış tasarımı açığa çıkarır.

Enzimlerin tesadüfen oluşamayacak kadar kompleks bir yapıya sahip olduklarını ise, ünlü biyokimyacı Michael Pitman olasılık hesaplarıyla şöyle ifade eder:

Bilindiği üzere evrende 10^{80} kadar atom var ve Big Bang'in patlamasından bu yana 10^{17} saniye geçti. Yaşamın devam edebilmesi için de 2000 tane temel enzime ihtiyaç var. Bu enzimlerden bir tanesinin bile tesadüfen oluşması için 10^{20} 'nin üzerinde bir olasılık gerekir. Bütün hepsinin tesadüfen oluşması için ise 10^{40000} ihtimalde bir ihtimal oluşmalıdır. Böyle bir ihtimalin oluşması için bütün evrenin organik bir çorba olduğunu düşünsek dahi bu imkansızdır.

Tek bir enzimin dahi tesadüfler sonucunda kendiliğinden oluşması, bu bilim adamlarının da sözle-

rinde belirttiği gibi kesinlikle imkansızdır. Kaldı ki tek bir enzimi oluştur-

mak için 50 farklı enzim bir arada çalışır. Bir enzimin tek bir amino asitini sentezlemek içinse ayrıca 9 farklı enzime ihtiyaç vardır. Burada akla şu soru gelmektedir: Diğer enzimler olmadan ilk enzim nasıl oluşmuştur? İşte bu, evrimcilerin asla cevap veremeyeceği bir sorudur.

Enzimlerin kimyasal üretim problemlerinin yanısıra, bir özellikleri daha bulunmaktadır; enzimler oluştuklarında eğer gerekli koşullarda korunmazlarsa kolaylıkla yok olurlar veya pasif hale getirilebilirler, yani işe yaramaz hale gelirler.

Sonuç olarak, tek bir enzimin dahi işler halde bulunabilmesi için diğer bütün enzimlerin, hücrenin, sistemlerin ve yapıların hazır bulunması gereklidir. Peki o zaman ilk enzim nasıl oluşmuştur? Bu sorunun cevabı çok açıktır. Her canlıyı bütün molekülleriyle, hücreleriyle, enzim ve proteinleriyle beraber aynı anda bir bütün olarak, kusursuzca var eden Yüce Allah yaratmıştır. Bu gerçek bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

"Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertip etti. (İnfitar Suresi, 6)

Ancak hücreler her zaman doğru zamanlama yaparlar. Bu kadar organize, zekice ve bilgi gerektiren davranışların art arda, gözle görülmeyecek kadar küçük moleküller tarafından başarılması Yüce Allah'ın yaratışındaki üstünlüğün göstergelerinden yalnızca biridir. Tüm bu varlıkların Rabbimiz'in emri ile hareket ettikleri apaçık bir gerçektir.

Bilim Adamları Evrimcilerin Tesadüf İddiasını Yalanlıyor...

Günümüzde enzimler, proteinler ve tüm benzeri yapılarla ilgili detaylar ortaya çıktıkça, evrim teorisinin geçersizliği de iyice belirginleşmektedir. Bu mikro dünyadaki yapılar, bilim adamlarının isteseler de istemeseler de, canlılıkta kusursuz bir

SAKIN ANLAMAZLIKTAN GELMEYİN

Her sabah uyanıp yeni bir güne başlıyorsunuz. Yataktan kalkıp elinizi yüzünüzü yıkıyor, kimi zaman aceleyle hazırlanıyor, hızla bir yerlere ulaşmaya çalışıyorsunuz. Her insan gibi siz de ya okula, ya işe geç kalmamak için çabalıyor ya da herhangi başka bir günlük uğraşıya yöneliyorsunuz. Ertesi sabah kalktığınızda ise bir gün önce yaptıklarınıza en baştan tekrar başlıyorsunuz.

Peki tüm bunları yaparken farkında olmadığınız daha önemli şeyler olabilir mi? Her insan gibi yaşamınızı “günlük hayatın koşuşturması” içinde geçirirken bir şeyleri unutuyor, gözden geçiriyor veya görüp de anlamazlıktan geliyor olabilir misiniz?

Bir insan için işi, okulu, evi, geleceğe yönelik planları elbette önemlidir ama bunların hepsinden daha önemli konular da vardır: İnsan herşeyden önce bu dünya üzerinde ne yaptığını, hangi amaçla bulunduğunu, kaçınılmaz olan ölümle birlikte nereye gideceğini, sınırsız büyüklükteki bir evren içinde üzerinde yaşadığı muhteşem gezegenin nasıl var olduğunu, bu gezegen üzerindeki canlıların ve en önemlisi de kendi yaratılışı üzerinde düşünmelidir.

Eğer samimi olarak düşünür ve karşılaştığı gerçekleri anlamazlıktan gelmezse ulaşacağı sonuç ise tektir:

Üzerinde yaşadığı dünya, onun içinde yer aldığı uçsuz bucaksız evren, etrafında gördüğü çeşit çeşit bitkiler, hayvanlar, canlı-cansız tüm varlıklar ve en önemlisi de insanın kendisi, üstün kudret sahibi Allah'ın kusursuz yaratışının bir sonucudur. İnsan Allah'ın Zâtı'nı görmez, ama O'nun varlığını ve kudretini çevresinde var olan sayısız delilden anlayabilir. Ve O'nun insanlardan isteklerini, emirlerini, hoşnutluğunu kazanmanın yollarını, samimiyeti oranında idrak edebilir. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim. (Enam Suresi, 103-104)

Siz de bu gerçeği düşünün ve sizi sınırsız bir evrene yerleştiren Yüce Allah'ın üstün kudretini sakın anlamazlıktan gelmeyin!

Pişman Olmadan Önce

İnsan, Allah Katından bir imtihan olarak hayatı boyunca maddi-manevi çeşitli acı ve sıkıntılı gibi gözüken olaylarla karşılaşır. Ancak bunlar arasında öyle bir his vardır ki bu, belki de hiçbir fiziksel acı ile kıyaslanamayacak kadar şiddetlidir. İnsanın ruhunda büyük bir sıkıntı oluşturur. Bahsettiğimiz bu his, “pişmanlık”tır.

Ancak pişmanlığın iki farklı şekli vardır. Allah'a iman eden insanların yaşadıkları pişmanlık ile, yukarıda tarif ettiğimiz ve iman etmeyen insanların yaşadıkları pişmanlık... Bu iki his, birbirlerinden son derece farklıdır.

Müminler her olayın Allah'ın bilgisi ve izniyle gerçekleştiğini, başlarına ne gelirse gelsin Allah'ın dilemesiyle olduğunu kesin olarak bilen insanlardır. Bu yüzden de en önemli özelliklerinden biri tevekküllü oluşlarıdır. İnanan bir insan zorlukla da karşılaşsa, çok rahat bir ortamda da bulunsa, hiç yapmak istemediği bir hatayı da işlese tevekküllü davranır.

Allah'a iman etmeyen insanların yaşadıkları pişmanlık duygusu ise genellikle son derece sıkıntılı ve uzun sürelidir. Tevekküllü olmadıkla-

rı için de karşılaştıkları zorluklarda, yaptıkları bir hatada müthiş bir iç sıkıntısı yaşarlar. Ancak bundan daha önemli bir konu vardır ki, dünyadayken yaşadıkları bu sıkıntılı pişmanlıktan çok daha büyüğü ahirette karşılarına çıkacaktır. Çünkü dünyada defalarca uyarılmış, doğru yola davet edilmişlerdir. Ancak bu anları hep göz ardı etmiş ve dünya hayatının hiç son bulmayacağı gibi bir hisse kapılarak ahireti unutmuşlardır. Ne var ki, ahirette cehennem ile karşılaşıldığında artık geri dönüp telafi etme imkanı olmayacaktır. Bir ayette şöyle bildirilir:

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: “Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilsейdik de Rabbimiz'in ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık.” (Enam Suresi, 27)

O gün hiç kimsenin pişmanlığı kimseye fayda vermeyecek ve kişiyi cehennem azabından kurtaramayacaktır. Bu pişmanlığı yaşamamanın tek yolu, henüz vakit varken Yüce Rabbimiz'e teslim olmak, O'nun emrettiği Kuran ahlakını tam anlamıyla yaşamaktır.

SANCAK-I ŞERİF'İ HZ. MEHDİ AÇACAKTIR

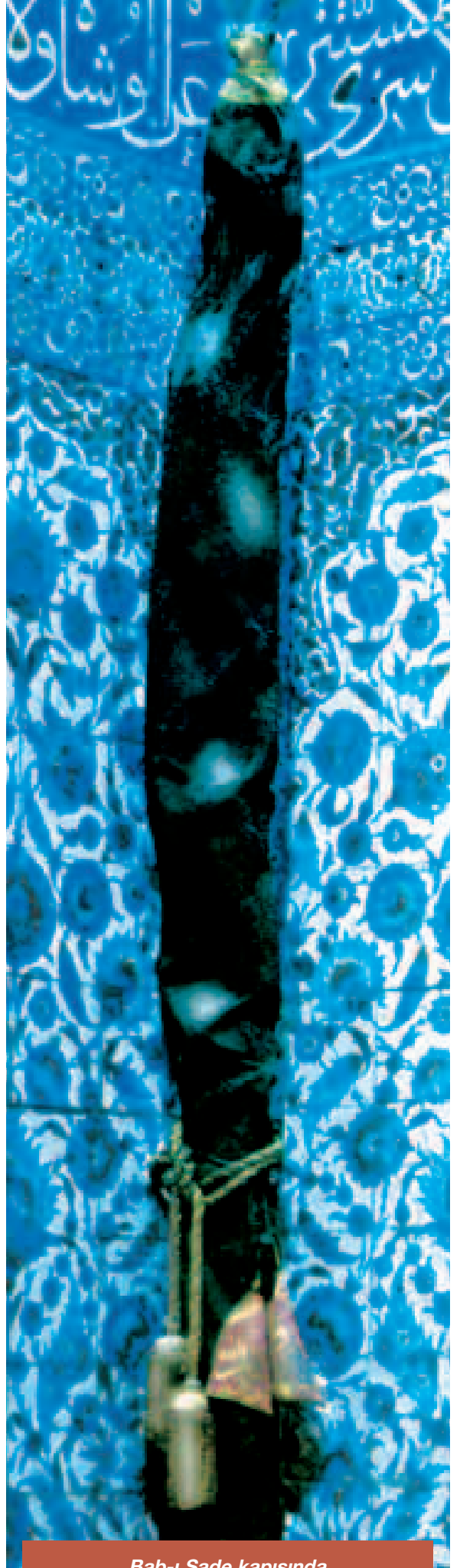
Bir topluluğun en önemli sembollerinden biri bayrak ve sancaktır. Her ikisi de, en küçük birimden en büyük birime kadar o topluluğu sembolize eder.

Sancaklar arasında bir sancak vardır ki taşıdığı anlam ile ve önem ile diğer sancaklardan ayrılır. 1400 yıldır İslam'ın sembolü olan bu sancak kutlu Peygamberimiz, Hz. Muhammed (s.a.v)'in Ukab isimli emaneti olan Sancak-ı Şerifi'dir. Hz. Peygamber her katıldığı savaşa Ukab ile girmiştir.

Arap kabileleri arasında sancağın yere düşmesi yenilmek anlamına geliyordu. Böyle bir şey olduğunda askerler mağlubiyeti kabul ederek dağılırlardı. Bu yüzden sancağı taşıyan kişi yaralandığında veya öldüğünde onu taşıyacak sonraki kişi belliydi ve hemen sancağı devralırdı.

Resullullah (s.a.v) kullanılacak sancakların hep beyaz olmasını emretmişti, ancak Ukab siyah renkli idi. Bu Sancak'ın diğerlerinden başka bir farkı da yünlü bir kumaştan yapılmış olmasıydı.

İslam öncesi, Kureyş kabilelerinde kullanılan bu sancak tüm Arapları birleştirici bir öneme sahipti. O dönemdeki tüm kabileler de, İslamiyet'in yayılması safhasında bu sancak altında birleşiyorlardı. Peygamber Efendimiz (sav)'in bu sancak dışında, ordusuna ait birçok sancak daha vardı ama Başkomutanlığa özel olan sancak Ukab'tı. İslamiyet'in yayılmasından ve Hz. Peygamber (s.a.v)'in vefatından sonra dört halife bu şerefli emaneti almışlardı. Resmi kayıtlara göre daha sonra Emevi ve Abbasi halifelerine intikal eden

*Bab-ı Sade kapısında
Sancak-ı Şerif bu duvara dayandırılarak
tören için hazırlanırdı.*

sancak, Moğallar'ın Bağdat'ı işgal etmesiyle Abbasi Halifesi tarafından Mısır'a götürüldü. Ukab, Yavuz Sultan Selim Han tarafından Mısır'ın alınmasıyla da Osmanlılara geçmiştir. Yavuz Sultan Selim, Mısır dönüşü sancağı İstanbul'a getirmiş ve o tarihten itibaren Peygamberimiz (sav)'in emaneti olan Ukab, İstanbul'da bulunmaktadır.

Sancak-ı Şerif Osmanlı'ya geçtikten sonra savaşlarda kullanılması adet olmuştu. Ordunun savaş alanına çıkmasından bir süre önce Sancak-ı Şerif bulunduğu yerden çıkarılır ve hazırlık yapıldı. Bu sancak, savaş alanlarına muhafazası ile birlikte götürülür ve sancaktarlar tarafından korunurdu. Sancak-ı Şerif'in ordu ile beraber olması çok büyük bir şevk unsuru olarak kabul edilirdi.

Yüzyıllarca, İslam ahlakının bayraktarlığını yapan Osmanlı imparatorluğu, Sancak-ı Şerif'in İstanbul'a gelmesi ile büyük bir onura erişmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav)'e ait, Ukab isimli sancak, bu özelliğinin yanı sıra çok önemli bir konunun daha alameti ve müjdecisidir. Hz. Peygamber (sav) bu Sancak'ın açılacağı zamanın, Kuran ahlakının yaşanacağı bir dönem olan ahir zamanın müjdesi olacağını bildirmiştir. Hadislerde şu şekilde bildirilmiştir:

Abdullah b. Şurefe'den rivayet edildi ki: Mehdi'nin beraberinde süslenmiş bir halde Peygamberimiz (s.a.v)'in bayrağı olacaktır. (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiy-il Ahir Zaman, s.65)

Peygamber (s.a.v)'in sof-tan bayrağı ile çıkacaktır. O bayrak dört köşeli olup, dikişsizdir ve rengi de siyahtır. Onda bir hicr (hale) bulunur. O Resulullah (s.a.v)'in vefatından beri açılmamış olup Mehdi çıkınca açılacaktır. (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiy-il Ahir Zaman, s.23)

Alametlere gelince; beraberinde Allah Resulünün (s.a.v) gömleği, kılıcı, sancağı bulunacaktır. O sancak ki Peygamberin (s.a.v) vefatından bugüne kadar hiç açılmamıştır. Mehdi'nin zuhuruna kadar da açılmayacaktır. (Kıyamet Alametleri, s.164)

Hz. Mehdi, Peygamber Efendimiz (sav)'in bayrağıyla çıkacaktır. O bayrak dikilmemiştir, siyah ve dört köşelidir. Peygamberimiz (s.a.v)'in vefatından sonra hiç açılmamış olup ancak Hz. Mehdi tarafından açılacaktır. (El Kavlul Muhtasar Fi Alamet-i Mehdiy-il Muntazar, ss.41-42, 52, 54)

Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde rengi, şekli, dikişi hakkında bilgi verilen sancak bugün Topkapı Sarayı'nda Kutsal Emanetler Bölümünde muhafaza edilmektedir.

Ahir zamanda ancak Hz. Mehdi tarafından açılacağı bildirilen bu Sancak'ın önemli bir özelliği de Peygamberimiz (sav)'in "vefatından bugüne kadar hiç açılmamış" olmasıdır. Tarihi kaynaklara göre; günümüze kadar Osmanlı İmparatorluğu da dahil olmak üzere hiçbir devlet tarafından, Peygamber Efendimiz (sav)'in zatına hürmeten açılmayan sancak, götürüldüğü savaşlarda ve tö-

renlerde kılıfından dahi çıkarılmamıştır. 1400 yıldır bu şekilde muhafaza edilen sancak Hz. Mehdi'nin gelişi ile İslam ahlakının hakim olacağı dönem olan ahir zamanda açılmayı beklemektedir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Sancak-ı Şerif'in dikildiği yer Bab-ı Sade. (Akağalar Kapısı) Ordu savaşa çıkacağı zaman Sancak-ı Şerif buraya dikilerek ordu savaşa uğurlanırdı.

Eğri Seferi'ne çıkan ordu yanlarında Sancak-ı Şerif'i de götürmüştü ve bu durum, büyük bir şevk ve motivasyon unsuru olmuştu.

Allah, bilim ve teknolojinin ortaya çıkardığı nimetlerin kullanma imkanını insanlara vermiş ve bu nimetler karşısında şükretmelerini bildirmiştir:

“Öyleyse Allah’ın sizi rızıklandığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O’na kulluk ediyorsanız Allah’ın nimetine şükredin.” (Nahl Suresi, 114)

“Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.” (Casiye Suresi, 13)

Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.” (En’am Suresi, 84)

Tarihi kaynakları inceleyen bilim adamlarına göre, M.Ö. 1000 yıllarında yaşamış olan Hz. Süleyman’ın devrinde, bilim ve teknoloji çok ileri bir aşamadaydı. Kuran-ı Kerim’de, Hz. Süleyman’a verilen bilgi ve nimetin üstünlüğü ile bolluğu açıkça ifade edilmektedir:

“Andolsun, Biz Davud’a ve Süleyman’a bir ilim verdik: “Bizi inandırmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah’a hamdolsun.” dediler. Süleyman, Davud’a mirasçı oldu...” (Neml Suresi, 15-16)

maktadır. Bunların arasında, Hz. Süleyman’ın karıncayla ve kuşlarla konuşması da bulunmaktadır:

“Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: “Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları,

Bilim ve Teknolojiye HZ. SÜLEYMAN

Allah’ın nimetlerini, Allah’ın rızasını kazanmak için kullanan kişilere en güzel örneklerden biri, Hz. Süleyman’dır. Bilim ve teknolojinin, O’nun devrinde en üst düzeye çıkmasının esas nedeni, Hz. Süleyman’ın amacının, Allah’ın Şanını yüceltmek olmasıdır.

Allah’ın nimetlerini, Allah’ın rızasını kazanmak için kullanan kişilere en güzel örnek, Hz. Süleyman’dır. Bilim ve teknolojinin, O’nun devrinde en üst düzeye çıkmasının esas nedeni, Hz. Süleyman’ın amacının Allah’ın Şanını yüceltmek olmasıdır.

Hız. Süleyman, Allah’ın dünya hayatında güç ve iktidar verdiği peygamberlerden biridir:

“... Bundan önce de Nuh’u ve onun soyundan Davud’u, Süleyman’ı, Eyyub’u, Yusuf’u, Musa’yı ve Harun’u hidayete ulaştırdık.

“Biz bunu (hüküm) Süleyman’a kavrottuk, her birine hüküm ve ilim verdik...” (Enbiya Suresi, 79)

“(Süleyman dedi ki:) Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin.” (Sad Suresi, 35)

Hız. Süleyman’ın bilim ve teknolojiyen yararlandığı birçok alan bulun-

farkında olmaksızın sizi kırıp geçmesin. (Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: “Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat.” (Neml Suresi, 18-19)

“Süleyman, Davud’a mirasçı oldu ve dedi ki: “Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür.” (Neml Suresi, 16) Günümüzde bilim adamları, yu-

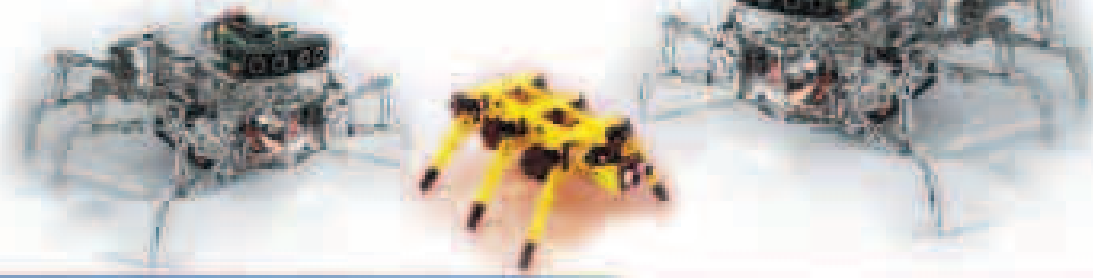
“...Erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık...” (Sebe Suresi, 12)

Hız. Süleyman, Allah'ın verdiği bu bilgi ve nimetleri, O'nu daha çok anmak ve halis bir kul olarak O'na yakınlaşmak için bir vesile saymıştır. Ayrıca, Allah'ın ken-

yolla din ahlakını yaymak için kullanmıştır. Hz. Süleyman'ın bu akıl, ilim ve sanat gücü karşısında insanlar, Allah'a iman etmeleri için yapılan davete gönülden teslim olmuşlardır.

nusların çıkardığı sesler üzerinde çalışmalar yaparak yunusların dilini çözmeye çalışmaktadırlar; fakat, henüz başarıya ulaşamamışlardır. Buna rağmen Hz. Süleyman ve Hz. Davud, kuşlarla ve diğer hayvanlarla Allah'ın lütfuyla iletişim kurabilmekteydiler.

Bir başka örnek de, rüzgarın Hz. Süleyman'ın emrine verilmiş olmasıdır. Bu

Örnek Yaklaşım: AN DEVRİ

sayede, çok uzak mesafeler, hemen kat edilebilecek duruma gelmiştir. Günümüzde, jet uçakları havayı kullanarak çok uzak mesafelere çok kısa sürede ulaşabilmektedirler. Ancak jet motorunun keşfi, Hz. Süleyman devrinden yaklaşık 3 bin yıl sonra, 19. yüzyıl ortalarında gerçekleşebilmiştir.

“Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik...)” (Sebe Suresi, 12)

Bilindiği gibi bakır, günümüzün tüm iletişim araçlarında, özellikle de bilgisayar sistemlerinde en çok kullanılan maddendir. Günümüz bilim ve teknolojisinin temel taşı olan bakır, Hz. Süleyman devrinde de fazlasıyla kullanılmaktaydı. Kuran'da, Hz. Süleyman'ın bakırı kullanmasıyla ilgili ayet şöyledir:

disine lütfettiği tüm gücü ve mülkü, Allah'ın dinini en güzel şekilde temsil ve tebliğ etmek; O'nun eşsiz ve görkemli saltanatının herkesçe fark edilmesine vesile olmak ve bu

Hız. Süleyman, Allah'a olan bağlılığının karşılığını en güzel şekilde almış ve çok büyük bir hakimiyet elde etmiştir. Hz. Süleyman, Allah'ı hakkıyla takdir etmiştir; bu yüzden Allah, kendisine ve kavmine nimetlerini artırdıkça artırmıştır:

“...O da demişti ki: “Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim.” Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar.” (Sad Suresi, 31-32)

“Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. “Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin.” (Sad Suresi, 34-35)

“...Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır.” (Neml Suresi, 40)

Sahabe-i Fedaka

Hiz. Muhammed (sav) ve tüm diğler peygamberlerin hak dinin yayılması, güzel ahlakın yaşanması için verdikleri kararlı, cesur ve fedakarane mücadelenin bir benzeri de Sahabe-i Kiram'ın hayatına hakimdir. Sahabe-i Kiram, Peygamber Efendimiz (sav)'i hayatta iken ve peygamber olarak gören mümin kimselerdir. Peygamberimiz (sav)'in mücadelesine gerek mallarıyla gerekse de canlarıyla büyük destek veren Sahabe-i Kiram'ın bu ahlakları, İslam tarihi boyunca yaşamış tüm Müslümanlar için büyük şevk kaynağı olmuştur. Cesaretleri, azim ve kararlılıkları, iman kuvvetleri, Allah'a ve Resulüne olan kayıtsız şartsız sadakatleri, en zor şartlar altındayken bile yalnızca Allah'ın rızasını gözetmeleri, Resulullah'ın nefisini kendi nefislerinden üstün tutmaları, yüzyıllardır İslam tarihinde şerefle anılmaktadır. Sahabeler geçmiş yaşamlarını bir an bile düşünmeden arkalarında bırakmış, toplumun tüm tehdit ve baskılarına rağmen Allah'ın Resulü'nün hak dinine uymuşlardır. Onlar Allah'ın rızasını kazanabilmek için her türlü zorluğu, sıkıntıyı severek göze almışlardır.

İlk Müslümanlar arasında güçlü kabilelere mensup kişiler olduğu gibi, müşriklerin köle-

si konumunda oldukları için güçsüz olan kimseler de bulunuyordu. Bu kimseler, Müslümanlığı kabul edip Resulullah'ın yoluna uydukları öğrenildiğinde kendilerine her türlü sözlü ve fiili saldırı, iftira, eziyet ve işkencenin yapılabileceğini çok iyi biliyorlardı. Çevrelerinde de bu durumun pek çok örneğini görmelerine rağmen Peygamberimiz (sav)'in çağrısına tereddütsüz olarak uymuşlardır.

Nitekim bu nedenle müşrik toplumun türlü saldırılarıyla karşılaşmış, ancak yine de doğru yoldan hiçbir şekilde ayrılmamışlardır. Allah'a sığınarak sabretmiş ve tevekkül etmişlerdir. Allah'ın kendilerini güvenliğe kavuşturacağını umut ederek imanlarında kararlılık göstermişlerdir.

Peygamberimiz (sav)'e büyük bir sevgi ve sadakatle bağlanmış, canlarıyla mallarıyla O'na destek olmuşlardır. Hak dinin ve güzel ahlakın insanlar arasında yayılması için büyük bir ihlasla hareket etmişlerdir. Yaşadıkları bu sıkıntıları ise, daima Allah'ın rahmetine vesile olacak bir yol ve nimet olarak nitelendirmişlerdir. **“De ki: “Siz bizim için iki güzelliğten (şehitlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah'ın ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azap dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz.”** (Tevbe Suresi, 52) ayetiyle bildirildiği gibi, Allah rızasını hedefledikleri için ölümü ya da yaralanmayı bile birer güzellik olarak görmüşlerdir. Allah'a ve Resulullah'a olan sevgileri güçlerine güç katmış, normal bir insanın gösterebileceği cesaretin, azim ve şevkin en fazlasını göstermişlerdir.

Bu kimseler Allah'a ve Resulü'ne uymaya davet edildiklerinde **“Rabbimiz, biz: “Rabbimize iman edin” diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür.”** (Al-i İmran Suresi, 193) ayetiyle bildirildiği gibi, imanı tereddütsüz olarak kabul etmiş ve bu

Kiram'ın Özellikleri

sözlerine sonuna kadar sadık kalmış kimselerdir. Allah'ın rızası, peygamberin sevgisi, onlar için dünyanın her türlü nimetinden daha sevgili olmuştur. Dünya malını, Müslümanların huzuru, rahatlığı ve İslamiyet'in yayılması için feda etmiş, kendilerinden yana bir mal hirsına kapılmamışlardır.

Es'ad b. Zürare

"Ey Allah'ın Resülü!.. Allah kimin doğru yolda olmasını istiyorsa ve bütün bu işlerin neticesinde kim hayrı arıyorsa tüm bunlar onlara kolay gelir. Biz herşeyimizle sana icabet ettik, senin getirdiğine iman ettik, kalbimizde yerleşen marifeti tasdik ettik. Bu hususta sana biat ediyoruz. Rabbimiz'e ve senin Rabbine biat ediyoruz. Allah'ın Eli ellerimizin üstündedir. Bizim kanlarımız senin kanının önündedir. Ellerimiz senin ellerinin altındadır. Biz kendi nefsimizi, çocuklarımızı ve hanımlarımızı nelerden korursak seni de onlardan koruruz. Eğer bu va'dleri yerine getirirsek bunu Allah için yapmış oluruz. Bundan dolayı da şaki oluruz. Ey Allah'ın Resülü! Bu sözlerim samimiyetle söylenmiş sözlerdir. Yardım ancak Allah'tandır." (Muhammed Yusuf Kandelevi, Hayatü's Sahabe, Hz. Muhammed ve Ashabının Yaşadığı İslami Hayat, Cilt 1, Sentez Neşriyat, Temel Eserler Serisi: 2/1)

Semmas b. Osman el Mahzumi

Sahabe-i Kiram her olayda **"Peygamber, müminler için kendi nefislerinden daha evladır..."** (Ahzab Suresi, 6) ayetiyle bildirilen ahlaki yaşamış, Allah'ın Resülü'nü korumak için kendi canlarını ortaya koymuşlardır. Bu ahlaki yaşayan müminlerden biri de Semmas b. Osman'dır. Uhud Savaşı esnasında Peygamberimiz (sav)'i arkadan vurmaya çalışan bir kimsenin önüne atılarak kendisini Resulullah'a siper etmiş ve aldığı ağır yara ile şehit olmuştur.

Talha bin Ubeydullah

Hiz. Ebubekir ve Hiz. Osman'ın ardından Peygamberimiz (sav)'e tabi olarak ilk Müslümanlardan olma şerefine erişen ve bundan dolayı işkenceye uğratılan Talha bin Ubeydullah da Uhud Savaşı'nda Resulullah'ı koruyabilmek için büyük kahramanlıklar gösteren sahabelerdendir. Peygamberimiz (sav)'in yanında bulunan bütün sahabelerin şehit düşmesiyle birlikte Resulullah'ın yanında O'nu koruyabilecek tek kişi Talha bin Ubeydullah kalmıştır. Pek çok kılıç darbesi almasına rağmen büyük bir cesaretle savaşmaya ve Resulullah'ı korumaya devam etmiştir.

Malik bin Zübeyr adındaki çok keskin bir nişancının Peygamberimiz (sav)'e attığı oklara karşı koyabilmek için oklara elini tutan Talha bin Ubeydullah'ın eli parçalanmış ve parmakları bu yüzden çolak kalmıştır. Bu savaşta seksene yakın yara aldığı, hemen her yeri kılıç, mızrak ve ok darbeleriyle yaralandığı halde Resulullah'ın yanından ayrılmamış, O'nu korumaya çalışmıştır. Hiz. Ebû Bekir ve Sa'd bin Ebî Vakkâs, Resûl-ü Ekrem Efendimiz (sav)'in yanına yetiştiği sırada kan kaybından bayılan Talha bin Ubeydullah'ın ayılır ayılmaz sorduğu ilk soru ise kendisine değil, yine Resulullah'a yönelik olmuştur. Bu olay rivayetlerde şöyle anlatılmaktadır:

Sevgili Peygamberimiz (sav), Hz. Ebûbekir'e, hemen Hz. Talhâ'ya yardıma koşmasını emrettiler. Ebû Bekr-i Sıddîk, Hz. Talhâ'nın ayrılması için mübârek yüzüne su serpti. Talhâ bin Ubeydullah Hazretleri ayılır ayılmaz;

*- Yâ Ebâ Bekir! Resûlullah nasıl?
- Resulullah iyidir. Beni O gönderdi.
- Allahü Teâlâ'ya sonsuz şükürler olsun. O sağ olduktan sona her musîbet hiçtir. (Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, cilt 1, Yeni Asya Neşriyat)*

**"Peygamber,
müminler için
kendi
nefislerinden
daha
evladır..."¹
(Ahzab
Suresi, 6)**

Görüldüğü gibi Sahabe-i Kiram, Peygamberimiz (sav)'e kendilerini siper edip böyle mübarek bir insanı koruma şerefine erişebilmek için birbirleriyle yarışacak kadar büyük bir ihlas ve samimiyetle hareket etmişlerdir. Allah, onların bu ihlaslı tavırlarını tarih boyunca yaşamış olan tüm Müslümanlar için bir şevk kaynağı kılmıştır. Onların o dönemin çok zor şartları altında verdikleri halisane mücadele, yaşadıkları derin iman coşkusu ve sadakat, Allah'a olan sevgileri, Peygamberimiz (sav)'e olan düşkünlükleri Allah'ın izniyle İslamiyet'in kısa sürede tüm dünyaya yayılmasına ve insanların geniş kitleler halinde hak dine girmesine vesile olmuştur.

Abdullah bin Zübeyr

Abdullah bin Zübeyr ise henüz on iki yaşlarındayken Yermük Savaşına, bundan dört sene sonra ise Mısır'ın fethine katılarak küçük yaşta gösterdiği şevk ve cesaretiyle tüm Müslümanlara örnek olmuştur. Aynı şekilde hem yaşça çok ileri hem de ayağı sakat olan Amr. b. Cemuh da imanın coşkusu ve Allah'ın rızasını kazanma arzusuyla Peygamberimiz (sav)'den Uhud Savaşına

katılmak için izin istemiş ve bu savaşta şehit düşmüştür.

Ebu Talha

Resulullah (sav) vefat edinceye kadar onunla, ardından Hz. Ebubekir ve sonra da Hz. Ömer vefat edinceye kadar da onlarla birlikte savaşan Ebu Talha ise ilerleyen yaşına rağmen Müslümanlarla birlikte bir kez daha savaşa çıkmakta ısrar etmiş ve çıktığı bu savaşta denizde iken şehit düşmüştür. Görüldüğü gibi tüm ömürlerini Allah'ın rızasını kazanmak için çaba harcayarak geçiren bu mübarek kimseler de, imanın şevkiyle yaşlılıklarında bile aynı şekilde savaşacak fiziksel gücü kendilerinde bulabilmişlerdir.

Ümm-i Ümare Nesibe binti Kab

Çocuklar ve yaşlıların yanı sıra, Peygamberimiz (sav) döneminde ihlas, cesaret ve fedakarlıklarıyla öne çıkan bir diğer kesim ise salih mümin kadınlar olmuştur. Bu örnek kadınlardan biri Ümm-i Ümare Nesibe binti Kab'dır. Gazilere su dağıtmak ve yaralarını sarmak göreviyle katıldığı Uhud Savaşı'nın şiddetli bir anında, Resulullah'a saldıran bir kimseye karşı fedakarane bir mücadele vermiştir.

"Kendilerini, hanımlarını ve çocuklarını korudukları gibi Allah Resulünü de koruyacaklarına" dair Akabe'de Allah'ın Resulüne biat eden Nesibe binti Kab, savaşın bir anda Müslümanların aleyhine dönüştüğünü ve düşmanların Allah'ın Resulü'nün

etrafında yoğunlaştığını görmüş ve kılıca sarılarak Peygamberimiz (sav)'i korumaya çalışmıştır. Diğer sahabelerle birlikte Peygamberimiz (sav)'in etrafını çevirerek vücutlarını ona kalkan yapan kişilerden biri olan Nesibe binti Kab, pek çok yerinden yaralanmıştır. (Ziyad Ebu Ğanime, Mevakıfı Batule min sun'ı I-İslam -Asrı Saadet-ten Günümüze İslam Kahramanları, İstanbul, 1993)

İkrime bin Ebu Cehil

Kendilerinden, aşıretlerinden, akrabalarından önce daima Peygamberimiz (sav)'in güvenliğini düşünen örnek Müslümanlardan biri de İkrime bin Ebi Cehil'dir. Müslümanlara olan kin ve düşmanlığıyla bilinen Ebu Cehil'in oğlu olan İkrime bin Ebi Cehil, Hz. Ebubekir'in hilafeti döneminde Bizanslılara karşı yapılan Yermük Savaşına katılmıştır. Zafferle neticelenen savaşın sonunda ağır yaralanan El Haris İbni Hişam, Süheyl b. Amr ve İkrime İbni Ebu Cehl'in birbirlerine gösterdikleri fedakar tavır şöyle rivayet edilmektedir:

Yermük Savaşında, Haris b. Hişam, İkrime b. Ebi Cehil ve Süheyl b. Amr ağır yaralar alarak yere düştüler. Haris b. Hişam içmek için su istedi. Askerlerden biri ona su götürdü. İkrime'nin kendisine baktığını görünce "Bu suyu İkrime'ye götür" dedi. İkrime suyu alırken, Süheyl'in kendine baktığını gördü, suyu içmeyerek "Bu-

nu götür Süheyl'e ver" dedi. Fakat su Süheyl'e yetişmeden Süheyl öldü. Bunun üzerine suyu İkrime'ye koştı. Fakat İkrime de ölmüştü. Hemen Haris'in yanına koştı. Haris de ölmüştü. (Muhammed Yusuf Kandehlevi, Haya-tü's Sahabe, Hz. Muhammed ve Ashabının Yaşadığı İslami Hayat, Cilt 1, Sentez Neşriyat, Temel Eserler Serisi: 2/1)

Görüldüğü gibi sahabeler ölmek üzereyken ve belki de yardıma en muhtaç oldukları anda bile, kendilerinin değil Müslüman kardeşlerinin nefesine öncelik vermişlerdir. Kuşkusuz böylesine fedakar bir ahlakını yaşayabilmeleri Allah'a ve ahirete kesin bilgiyle inanmalarından, Allah'a gönülden teslim olmuş olmalarından kaynaklanmaktadır.

Normal şartlarda böyle bir durumda, yaralanan bir kişi kendi canına gelen zararı telafi etmek ve daha fazla zarara uğramadan canını kurtarmak için çalışır. Ancak Sahabe-i Kiram bunun tam tersine hareket etmiştir; canlarına gelen zararın kendileri için büyük bir hayır olduğunu bilmelerinden dolayı, bu durumu coşkuyla karşılamış, Allah rızası için hiç düşünmeden daha fazlasına talip olmuşlardır. Yaralı olarak savaşmaya devam ettiklerinde kolaylıkla ölümle karşılaşabileceklerini bildikleri halde, ölümü bir güzellik olarak gördükleri ve şehitlik mertebesine ulaşabilmeyi canı gönülden arzu ettikleri için hiçbir tereddüte kapılmamış, şevkle mücadeleye devam etmişlerdir.

Allah, Kendi yolunda fedekarca mücadeleye eden müminler için Kuran'da şu şekilde bildirmiştir:

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı başıyla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştı ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (Al-i İmran Suresi, 146-148)

Kuran'da Sahabe-i Kiram gibi Allah'ın rızası için her türlü fedakarlığı göze alan samimi Müslümanların cennetle müjdelendikleri şöyle bildirilmektedir:

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (Al-i İmran Suresi, 195)

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

PEYGAMBERLERİN HAYATI VE KURAN MUCİZELERİ

Peygamberlerimizin üstün ahlakları Kuran'da pek çok ayette belirtilmektedir. Tüm inanlar, bu kutlu insanların yaşamlarını, gösterdikleri güzel ahlak örneklerini, Allah'a olan derin bağlılıklarını kendilerine örnek almalıdırlar.

Toplam 15 VCD
25 milyon TL

● Kapıda teslim, teslimatta ödeme ● Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

GLOBAL YAYINCILIK Sipariş hattı: 0212 320 86 00

www.globalkitap.com

KURAN'IN BAZI SIRLARI

İyiliğin ve Güzel Sözün Etkisi

İnsanlar, hep huzurlu, güven içinde yaşadıkları, dostluk ve neşenin olduğu ortamlar isterler. Ancak, bunu isterken böyle ortamların oluşması için bir çaba göstermez, hatta bizzat kendileri huzur ve rahat kaçırmazlar. Huzuru, dostluğu ve güvenliği sağlamayı ise herkes karşı taraftan bekler. Bu aile içi ilişkilerden, bir şirketin çalışanlarına, toplumsal huzurdan ülke-rarası ilişkilere kadar böyledir. Oysa, güzellikler, dostluklar, huzur ve güven fedakarlık ister. Eğer herkes kendi isteğinin olmasını isterse, herkes konuşmada ve kararlarda kendisinin üstün gelmesi için çaba harcarsa, herkes kendi rahatını düşünür, fedakarlıkta bulunmazsa, elbette ki insanlar arasında çatışmalar ve huzursuzluklar olacaktır. Ancak Allah'tan korkan müminler farklı davranırlar. Onlar, hem fedakar, hem affedici, hem de sabırlıdır. Kendilerine haksızlık yapıldığında dahi, haklarından feragat ederek, toplumun huzur ve güvenliğini, insanların neşesini kendi nefislerinden üstün tutar, en güzel tavır gösterirler. Bu, Allah'ın müminlere emrettiği üstün bir ahlak özelliğidir:

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir."Buna da, sabredenlerden başkası kavuşturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan başkası da kavuşturulamaz. (Fussilet Suresi, 34-35)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ere-ni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)

Ayette de bildirildiği gibi, Allah böyle üstün bir tavra karşılık, müminlerin düşmanlarını "sıcak bir dost"a çevirir. Bu Allah'ın sırlarından biridir. Sonuçta tüm insanların kalbi Allah'ın elindedir. Allah, kimi isterse onun kalbini ve düşüncesini değiştirebilir.

Allah güzel ve yumuşak sözün etkisine bir başka ayetinde daha dikkat çekmektedir. Allah, Hz. Musa ve Hz. Harun'a Firavun'a gitmelerini ve ona yumuşak söz söylemelerini emreder. Firavun, son derece azgın, acımasız ve zalimdir. Ancak, Allah buna rağmen, elçilerine ona yumuşak söz söylemelerini emretmiştir. Allah bunun nedenini de ayetlerinde açıklamıştır:

"İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (Taha Suresi, 43-44)

Bu ayetler müminlerin inanmayanlara, düşmanlarına ve azgın insanlara karşı nasıl bir tutum içinde olmaları gerektiğini bildirmektedir. Bunlar elbette ki sabır, güç, alçakgönüllülük ve akıl gerektiren davranışlardır. Allah, müminlerin, emirlerine uyarak güzel ahlak göstermelerinin karşılığında davranışlarını etkili kılacağını ve düşmanlarını dostla çevireceğini bir sır olarak bildirmiştir.

Allah'ın Yardımı

Müminlerle

İnsanın hem dünyada hem de ahirette tek bir gerçek dostu vardır. Bu dost onu hiçbir zaman bırakıp gitmez, asla terk etmez, her zorlukta yanındadır ve ona yardımcıdır.

Doğduğu günden öldüğü güne kadar daima onunla birlikte dir. Onu düşmanlarına karşı korur. Onun için herkesten da-

ha güvenilir dir, daima karşılıksız armağan edendir. Kuşkusuz bu dost alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. Allah, müminlerin en çok güvendiği, en yakın dostudur.

İman edenler, hayatları boyunca Kuran'ı Kerim'de tarifi yapılan güzel ahlaklı insanlar arasında yaygınlaştırmak, insanların Allah'a iman etmelerine vesile olmak için ciddi bir çaba içinde olurlar. Onların bu çabalarına karşılık, inkar edenlerden bir grup ise, tarih boyunca hep iman edenlerin karşısında yer almış, onları baskı ile engellemeye çalışmışlardır. Allah Kuran'da, inkar edenlere karşı hep müminlerle birlikte olduğunu, onların işlerini kolaylaştıracağını, müminlere yardımcı olacağını belirtmiştir. Allah yolunda samimi bir çaba içinde olan müminler bu gerçeği hayatlarının her anında yaşarlar. Allah, her işlerini kolaylıkla sonuçlandırır, her işlerinde başarı ve güzellik verir. Hatta zayıf imanlıların "eyvah" dedikleri, ümitsizliğe düştükleri, hiçbir kurtuluş yolunun kalmadığını sandıkları durumlarda dahi Allah, peygamberlere ve müminlere, Kendi Katından yardım göndermiş ve onları başarılı kılmıştır.

Yüce Rabbimiz bu gerçeği Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (Saffat Suresi, 171-172)

Allah'ın yardımının ve desteğinin kendileriyle olduğuna

"Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır." (Muhammed Suresi, 7)

Beraberdır

iman eden müminler hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmaz, Allah'ın olayı nasıl sonuçlandıracağını şevkle beklerler. Allah'ın müminler üzerindeki yakın takibi ve yardımı ile ilgili Kuran-ı Kerim'de yer alan peygamber kıssalarında pek çok örnek vardır.

ALLAH'IN PEYGAMBER EFENDİMİZ (SAV)'E YARDIMI

Peygamber Efendimiz (sav) hayatı ve mücadelesi boyunca çok büyük engellerle karşılaşmıştır. Tebliğ yaptığı insan topluluğunda her türlü zorluğu çıkarmaya hazır insanlar bulunmuştur. Bu kişiler ikiyüzlü davranarak Peygamber Efendimiz (sav)'e tuzak kurmaya çalışmışlar, onu tutuklamak, sürgün etmek ve hatta öldürmek istemişlerdir.

Tüm bu olaylara karşı Peygamber Efendimiz (sav) alemlere örnek bir tevekkül göstermiş ve yalnız Yüce Allah'tan yardım istemiştir. Bunun sonucunda da Allah, Peygamber Efendi-

miz (sav)'e yardım etmiş ve kendisine, küfre sapanlara karşı zafer vermiştir. Kuran-ı Kerim'de Peygamber Efendimiz (sav) ile ilgili olarak anlatılan olaylarda, onun tevekkülü ve Allah'a teslimiyeti açıkça görülmektedir.

Örneğin Peygamber Efendimiz (sav)'in Mekke'den çıktıktan sonra arkadaşı ile birlikte gizlendiği bir mağaradaki sözleri, tevekkülünün en güzel örneklerinden biridir. Yüce Rabbimiz de küfre sapanlara karşı kendisine yardım etmiştir:

"Siz ona (peygambere) yardım etmezseniz, Allah ona yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah ona 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, onu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâr edenlerin de kelimesini (inkâr çağrı-

larını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, Yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe Suresi, 40)

Peygamber Efendimiz (sav) tüm hayatı boyunca gösterdiği tevekkülü ile tüm Müslümanlara örnek olmuş ve ümmetine sadece Allah'tan yardım dilemelerini şöyle hatırlatmıştır:

"...Bir şey isteyince Allah'tan iste. Yardım talep edeceksen Allah'tan yardım dile. Zira kullar... Allah'ın yazmadığı bir zararı sana vermek için bir araya gelseler buna da muktedir olamazlar."

Yüce Allah'ın yardımı, hayatı boyunca Peygamber Efendimiz (sav)'in yanında olmuştur. Allah, onun üzerine **"güven duygusu ve huzur"** (Tevbe Suresi, 26) indirmiştir.

ALLAH'IN HZ. MUSA'YA YARDIMI: DENİZİN YARILMASI

Allah'ın yardımının ve desteğinin kendileriyle olduğuna iman eden müminler için, Hz. Musa ve kavminin yaşadıkları da güzel bir örnektir. Hz. Musa, İsrailoğullarını Firavun'un zulmünden korumak için Mısır'dan çıkarmıştır. Firavun ise ordusuyla birlikte Hz. Musa'nın ve kavminin peşine takılmıştır. Hz. Musa ve İsrailoğulları deniz kıyısına ulaştıklarında, içlerinden bazı zayıf imanlılar, Firavun tarafından sıkıştırıldıklarını düşünerek, panik olmuşlar ve ümitsizliğe kapılmışlardır.

Oysa, Hz. Musa örnek bir tevekkülle "... Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (Şuara Suresi, 62) diyerek, Allah'ın müminlerle beraber olduğuna ve kendilerine yardım edeceğine dair inancını göstermiştir. Allah, apaçık bir mucizeyle denizi ikiye yararak, Hz. Musa'nın ve kavminin karşı kıyıya geçmesini sağlamış ve onları Firavun'un zulmünden kurtarmıştır. Onların hemen ardından da, denizi kapatarak Firavun'u ve ordusunu suda boğmuştur.

ALLAH, TUZAKLARI BOZARAK MÜMİNLERE YARDIM EDER

İnkâr edenler müminleri Allah'ın yolundan engellemek için onlara türlü zorluklar çıkarırlar ve onların aleyhinde tuzaklar kurarlar. Ancak Allah, Kuran-ı Kerim'de müminlere kurulan tüm tuzakların bozulacağını; bu tuzakların, onları kuran kişilerin başlarına geçeceğini ve müminlere hiçbir zarar veremeyeceklerini vaat etmiştir: "(Hem de)

Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz..." (Fatır Suresi, 43)

"Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır." (Al-i İmran Suresi, 120)

ALLAH MÜMİNLERE DÜNYADA VE AHİRETTE YARDIM EDER

İnananların tek yardımcısı ve velisi Allah'tır. Müminler her türlü zorlukta, her türlü şartta O'ndan yardım isterler ve Allah da onlara icabet eder.

Yüce Rabbimiz, "...İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır." (Rum Suresi, 47) ayetiyle tüm iman eden kullarına yardım edeceğini bildirmektedir.

Ancak Allah'ın yardımını kazanmak için en önemli şartlardan biri; O'nun dinine yardım etmek, O'nun sınırlarını koruma konusunda titizlik göstermek ve bu uğurda mücadele etmektir.

İşte böyle samimi bir çabanın karşılığında müminler daima Allah'ın yardımıyla karşılık bulmayı umarlar. Zafer, Allah'ın vaat ettiği gibi, yalnızca O'na inananların, O'nun rızası ve hoşnutluğu için gayret gösterenlerindir.

Şüphesiz dünyada müminleri yalnız ve yarımsız bırakmayan Allah, ahiret hayatlarında da onların tek Velisi ve Yardımcısı olacağını vaat etmiştir.

"Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahidlerin (şahitlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz." (Mümin Suresi, 51)

Erkek olsun, kadın olsun inanınmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel dinli kimdir?

Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (Nisa Suresi, 124-125)

EL-ADL

Adil Olan, Adaleti Emreden

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin.

Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (Maide Suresi, 8)

Allah adalet yapanların en hayırlısıdır. O'nun düzeni tüm kainatı kuşatmıştır. O'nun üstün adaletine dünyada ve ahirette herkes şahit olacaktır. Herşeyi hakkıyla gören, herşeyin açığını ve gizlisini bilen, herşeyden haberdar olan Yüce Allah'ın tüm işleri hikmetli ve adaletlidir.

İnsanların yaşamları boyunca işledikleri tüm fiiller muhakkak Allah'ın adaletine göre değerlendirilecektir. Zulüm yapanların zulümlerinin elbette karşılıksız kalmayacağını, güzel olan tek bir sözün bile mükafatının verileceğini Yüce Allah Kuran'da bize bildirmektedir.

Tüm bunların adilce değerlendirileceği yer ahirettir. Dünya hayatında iman etmeyen kişilerin, peygamberlere ve müminlere zorluk çıkaranların ve iftira atanların işledikleri tüm günahlar elbette karşılıksız kalmayacaktır. Müminlerin cennetteki derecelerini yükselten tüm bu zorluklar, inanmayanların da cehennemin en alt tabakalarında bulunmalarına vesile olacaktır. Allah, hesap gününde son derece duyarlı terazilerle hiç kimseyi haksızlığa uğratmayacak, dünyada onlara verdiği sürenin sonunda sonsuz adaletine uygun olarak hesabını çok seri olarak görecektir. Yüce Allah, herşeyi bilen ve vaadine en sadık olandır. İnsanlar dünyada yaptıklarının karşılığını ahirette muhakkak göreceklerdir. Böylece iman etmeyenler bunun karşılığını en acı şekilde bulacak, Allah'a imanlarında ve bağlılıklarında kararlı olanlar ise yaptıklarının karşılığını en güzeliyle muhakkak Allah'tan alacaklardır. Bir ayette şu şekilde bildirilmektedir:

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim

ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahbine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (Fetih Suresi, 10)

Ancak burada üzerinde önemle düşünülmesi gereken bir nokta vardır. Allah'ın adaletini düşünürken kesinlikle bir insanın adalet anlayışıyla kıyaslama yapılmamalıdır. Çünkü iman etmeyen bir insan isteklerine ve zaafalarına uyabilir, adaleti gözetirken duygusallığa kapılabilir, bir konu hakkında yanlış hükümler verebilir ve yapılanları unutabilir. En önemlisi de karşısındakinin içinden geçirdiklerini bilmesi mümkün değildir. Rabbimiz ise asla yanılmaz ve asla unutmaz. Yüce Allah insanın ruhuna tamamiyle hakimdir ve en adaletli hüküm verecek olan da Rabbimiz'dir. İsra Suresi'nin 71. ayetinde, Yüce Allah'ın sonsuz adalet sahibi olduğu şöyle bildirilmektedir:

Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (İsra Suresi, 71)

Asıl yurt olan ahirette, her nefis yaptıklarını karşısında hazır bulacaktır. Allah sonsuz adaletinin tecellisini kullarına cennette ve cehennemde sonsuza kadar gösterecektir. Allah en sonunda Kendisi'ne inananlarla inanmayanların arasını hak ile ayıracaktır. Bir ayette şu şekilde bildirilmektedir:

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi birarada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (herşeyi hakkıyla) bilendir. (Sebe Suresi, 26)

**... Allah'tan
korkun ve
bilin ki Allah,
muhakkak
cezası pek
çetin olandır.
(Bakara Suresi, 196)**

Hesap Günü

Şu anda içinde bulunduğunuz oda-
da yalnız değilsiniz. Zaten kendinizi en
yalnız sandığınız zamanlarda bile siz
hiçbir zaman yalnız olmadınız. Allah'ın
görevlendirdiği yazıcı melekler sürekli
sizi izliyorlar. Ağızınızdan bir kelime çık-
masın, hemen yazıyorlar. Her adımınızı,
her düşüncenizi, her yaptığınızı, yapma-
nız gerekip de ertelediğinizi, hepsini ek-
siksiz kaydediyorlar. Küçük büyük hiç-
bir şeyi ayırt etmiyorlar. Siz uyuyorsu-
nuz, onlar yine yanınızda. Unutmaları
ya da yanılmaları mümkün değil, emro-
lundukları şeyi kusursuzca yapıyorlar.

**Onun sağında ve solunda oturan iki
yazıcı kaydederlerken O, söz olarak
(herhangi bir şey) söylemeyiversin,
mutlaka yanında hazır bir gözetleyici
(Kaf Suresi, 17-18)**

Öte yandan size vekil kılınan ölüm
melekleri de bekliyorlar. Neyi mi? Size
verilmiş olan sürenin dolmasını. Sizin
için tayin edilen ecel geldiğinde canını-
zı onlar teslim alacaklar.

Bu arada hiç hesaba katmadığınız,
hatta belki de aklınızdan bile geçirme-
diğiniz gizli şahitleriniz de var: Elleriniz
ve derileriniz. Hesap günü gelip de tüm
şahitler biraraya toplandığında Allah'ın
dilemesiyle onlar da konuşacaklar. Eğer
Allah'tan korkup sakınanlardan değil-
seniz sizin aleyhinize şahitlik edecekler.

**Sonunda oraya geldikleri zaman, işit-
me, görme (duyular) ve derileri ken-
di aleyhlerine şahitlik edecektir (Fus-
silet Suresi, 20)**

Kısacası büyük bir olağanüstülük
söz konusu ama tüm bunlar büyük bir
sessizlik içinde devam edip gidiyor. İş-
te dünyadayken sizi bir an olsun yalnız
bırakmayan bu gibi şahitlerin hepsi, he-
sap günü sizin için şahitlik yapmak üze-
re biraraya gelecekler.

İnsan Allah'a kul olsun diye yaratıl-
mıştır ve denenmektedir. Çok değil, or-
talama 60-70 sene gibi bir süre dünya-
da kalacak ve sonra Allah'ın huzurunda
hayatının her anından hesaba çekile-

cektir. Herkesin kendi kazandıklarını
öğrenmesinin yani şahitlerin dinlenme-
sinin ve kitabının eline verilmesinin ar-
dından, sonsuz hayatı için Allah hüküm
verecektir. Eğer kitabı sağ yanından ve-
rilirse, artık o kişi ebediyen kurtulmuş-
tur. Ama kitabı sol yanından verilenler-
den ise o zaman şöyle diyecektir:

**“... Bana keşke kitabım verilmesey-
di. Hesabımı hiç bilmeseydim. Keş-
ke o (ölüm herşeyi) kesip bitirseydi.
Malım bana hiçbir yarar sağlayama-
dı. Güç ve kudretim yok olup gitti.”
(Hakka Suresi, 25-29)**

Artık bundan sonra tutuklanıp yüzüs-
tü sürüklenerek bir daha hiç çıkmamak
üzere cehenneme götürülecektir.

İnsanın bu kötü sona düşmesinin ar-
dındaki sebep, yaptıklarının her an kay-
dedildiğini, bunların bir gün kendisine
bildirileceğini ve hesap vereceğini um-
madığı için, Allah'tan ve O'nun tehdi-
dinden korkup sakınmadan yaşamını
tüketmesidir. Bu insan, ahirete, hesap

Sap en Önce

**... Rablerinden
içleri saygı ile
titrer, kötü
hesaptan
korkarlar.
(Rad Suresi, 21)**

gününe ve cehennem gibi dehşet verici bir ebedi ceza yerine kesin bir biçimde iman etmediği için, yaptığı kötü işlerden ötürü korkup sakınmaz ve Allah'ın sınırlarını çiğnemekte bir sakınca görmez.

İşte Allah korkusu, bir insan için hem imanının çok keskin bir göstergesi hem de onun ebedi hayatını belirleyecek çok önemli bir özelliktir. İnsan, ancak ve ancak Allah'tan korkup sakınırsa kurtulacaktır.

SAYGI DOLU BİR KORKU İLE ALLAH'TAN KORKMAK

Herşeyden önce iyi bilinmelidir ki, Allah korkusu birtakım cahil insanların sandıkları gibi, yalnızca peygamberlere ya da evliyalara has özel bir üstünlük değil, tüm iman edenlerin kalplerinde taşıdıkları ve diğer tüm insanların da taşımaları gereken büyük bir nimettir. Yüce Rabbimiz Kuran'da şu şekilde emretmiştir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Haşr Suresi, 18)

Tüm insanları Allah yaratmıştır ve onları kendilerini bilip tanıdıklarından kat kat daha iyi bilip tanır. Herkesin kalplerinde gizli olanı, gizlinin de gizlisini bilir. Nefsinin insana ne tür vesveseler verdiğinden, ne tür oyunlar oynayacağından da çok iyi haberdardır. Çünkü nefsi yaratan, ona -imtihan için- sınır tanımaz kötülüğünü ve bu kötülükten sakınmayı ilham eden Allah'tır. Yüce Rabbimiz, şeytanı da imtihan ortamının bir parçası olarak yaratmış ve ona bu amaç doğrultusunda birtakım özellikler vermiştir.

Allah korkusu ise bu imtihan ortamında müminin en büyük dayanağı olacaktır. Çünkü Allah korkusu kişiyi her an Allah'ın istediği gibi davranmaya, O'nu hoşnut etmeye çalışmaya, şeytanın ve nefsinin isteklerinden sakınmaya, onla-

rın hile ve oyunlarına karşı uyanık ve tedbirli olmaya sevk edecektir. Bu da, insana kendi sınır tanımaz isteklerini uygulatmaya çalışan nefsin ve şeytanın hiç işine gelmeyen bir durumdur.

Bu sebeple şeytan ve nefsi, insanı en başta Allah korkusundan uzaklaştırmaya çalışır. Asıl önemli olanın Allah korkusu değil de Allah sevgisi ve kalp temizliği olduğunu telkin ederek, insanın Allah'tan korkup sakınmasını engellemek ister. Oysa Kuran'ı okuyan şuurlu bir insan, şeytanın bu tür telkinlerinin hiçbir gerçekliği olmadığını, tamamen saptırma ve aldatma amacı taşıdığını rahatlıkla görür. Zira Allah, müminlere Kendisi'nden korkmalarını Kuran'da son derece açık bir biçimde emretmiştir. Bu emir Kuran'da pek çok ayette bildirilmektedir:

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi....? (Hadid Suresi, 167)

... Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (Bakara Suresi, 196)

... Allah'tan korkup-sakinin ve gerçekten bilin ki, siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (Bakara Suresi, 203)

Mümin her konuda olduğu gibi Allah'ın bu emrini de kayıtsız şartsız yerine getirmeye çalışır. Allah'tan korkmanın, tıpkı namaz kılmak, oruç tutmak gibi "farz kılınmış" bir ibadet olduğunu bilir ve bu ibadeti en güzel biçimde yerine getirmeye çalışır. Bununla birlikte, Allah Kuran'da insanın neden Kendisi'nden korkması gerektiğinin hikmetlerini de ayrıntılı olarak bildirmiştir.

KURAN'DA TARİF EDİLEN ALLAH KORKUSU

Gücünün Yettiği Kadar Allah'tan Korkmak

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakinin, dinleyn ve itaat edin... (Tegabün Suresi, 16)

Allah Kuran'da insanlara sonsuz kudretini, makamının yüceliğini ve üstünlüğünü, iman etmeyenler için hazırladığı azabın şiddetini ve büyüklüğünü detaylı olarak anlatmıştır. Artık bundan sonra kişiye düşen bu gerçekleri samimi olarak ve derin derin tefekkür etmesi, niyetinde ve yaptığı işlerde hep bu gerçeklerin bilincinde bir tavır göstermesidir. Bunu da ayette belirtildiği gibi gücünün yettiği derecede yapmaya çalışmalıdır. Yani gücünün yettiğince Allah'ın büyüklüğünü takdir etmeli, gücü yettiğince Rabbimiz'in azabının -ce-

hennem azabının- büyüklüğünü, boyutlarını ve sonsuzluğunu tefekkür etmelidir. Bunun sonucunda kalbinde doğal olarak Allah korkusu oluşacaktır. Böylece mümin Kuran'da emredilen ibadetleri yapmamaktan, haram kılınan şeyleri ise yapmaktan gücü yettiğince korkup sakınacaktır. Zira korkup sakınacağı şeyler de Kuran'da kendisine detaylı olarak bildirilmiştir.

Burada belirtilmesi gereken çok önemli bir nokta daha vardır: Allah korkusu, elde edilmesi zor olan, birtakım aşamalardan geçerek kazanılacak bir his değildir. Aksine şuuru açık, düşünen her insanın aksi mümkün olmayacak şekilde derinden hissettiği bir duygudur. Bir insanın gerçek Allah korkusunu elde edebilmesi için tek bir samimi tefekkürü bile yeterli olabilir. Kişi yalnızca bir an ölümü, ölümden sonra karşılaşacaklarını düşünüp, Allah'a karşı saygı dolu bir korku hissedebilir. Bu, tamamen insanın düşünmesine ve aklını kullanmasına bağlıdır.

İçi Saygı ile Titreyerek Korkmak

Allah korkusunun diğer dünyevi korkularla karıştırılmaması gerekir, Yüce Rabbimiz, Kuran'da Kendisi'nden korkan bir müminin hislerini ve ruh halini detaylı olarak bildirmiştir. Müminin Allah korkusu başka hiçbir korkuya benzemeyen, son derece içli ve saygı dolu bir korkudur. Bu korku diğer korkular gibi insana sıkıntı ve azap veren bir korku türü değildir. Tam tersine, insana kulluğunu ve aczini hatırlatan, onun aklını ve şuurunu açıp geliştiren, insanı çok üstün bir ahlak seviyesine ulaştıran bir korkudur.

Bu korku müminin ahirete olan özlemine artıran, ümit ve şevkini körükleyen bir korkudur. Allah korkusu, müminin Allah'a olan yakınlığını ve sevgisini kat kat artıran, ona büyük manevi hazlar yaşatan asil bir duygudur. Kuran'da iman edenlerin taşıdıkları bu içli ve saygı dolu korkudan pek çok ayette bahsedilir:

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (Mülk Suresi, 12)

... Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar. (Rad Suresi, 21)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (Ahzab Suresi, 39)

Umutla Beraber Korku Duymak

Mümin Allah'tan korkarken Allah'ın şefkatini, merhametini, bağışlayıcılığını, O'nun lütfeden, tevbeleri kabul eden olduğunu da hatırlar. Bu da onun korkarken, bir yandan da içinde çok şiddetli bir umut taşımasına sebep olur. İçindeki Allah korkusu, Allah'ın bu sıfatlarını da çok derin ve geniş bir biçimde tefekkür etmesine, Allah'ın üstünlüğünü ve büyüklüğünü çok daha iyi takdir edebilmesine, dolayısıyla Allah'a daha fazla yaklaşmasına vesile olur. Allah'ın merhametinin, şefkatinin, bağışlamanın büyüklüğünü daha iyi idrak eder.

İşte gerçek mümin Allah'a korku ve umut dolu bir ruh hali içinde yönelir ve dua eder:

Onların yanları yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (Secde Suresi, 16)

Bu da Allah korkusunun hiçbir zaman ümitsizliğe, karamsarlığa düşürmeyen bir duygu olduğunun göstergesidir. Müminlerin sürekli bir umut içinde olmaları gerektiği Kuran'ın pek çok yerinde şu şekilde bildirilmiştir:

... O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (Araf Suresi, 56)

De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (Zümer Suresi, 53)

Umutsuzluğun ise inkar edenlerin bir vasfı olduğu bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmiştir:

Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı 'yok sayıp inkâr edenler'; işte onlar, Benim rahmetimden umut kesmişlerdir; ve işte onlar, acı azab onlarındır. (Ankebüt Suresi, 23)

Hesap Gününden Önce

Hesap günü yaşanacak olayları düşünüp de korkuya kapılmamak mümkün değildir. Fakat bu korku yalnızca iman edenlere özgü bir korkudur. Çünkü Allah'ın pek çok ayette tarif ettiği imtihan ortamının, yazıcıların, şahitlerin ve herkesin biraraya getirilip toplanacağı hesap gününün kesin birer gerçek olduğuna ancak müminler kayıtsız şartsız inanırlar ve kötü bir sonla karşılaşmaktan korkarlar. Sizin de yaptığınız herşey, anbean kayda geçiyor; bunları okuduğunuz an da buna dahil. Hızla Allah'a hesap vereceğiniz güne doğru yaklaşı-

yorsunuz. Gelin siz de Allah'tan korkun ve Allah'ın hoşnutluğunu kazananlardan olun:

... Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takva (Allah korkusu) dır. Ey temiz akıl sahipleri, Benden korkup-sakinin. (Bakara Suresi, 197)

Yeryüzünde bulunan canlıların birbirinden mucizevi birçok özelliği bulunmaktadır. Her biri ayrı bir yaratılış mucizesi olan canlılardan birisi de koalalardır. Okaliptüs ağaçlarının yapraklarıyla beslenen koalalar, bu ağaçların üzerinde rahat bir yaşam sürmelerini sağlayacak birbirinden muhteşem özelliklere sahiptir.

Avustralya'da yaşayan koalaların, vücut tasarımları bulundukları çevrede ihtiyaçları olan kursuz detaylara sahiptir. Örneğin kol ve pençeleri geniş gövdeli okaliptüslerle kolaylıkla tırmanmalarını sağlar, ön ayaklarındaki ilk iki parmakları ise diğer üç taneden ayrıktır. Kendi elimizi düşünürsek, iki tane baş parmaklarının olduğu söylenebilir. Arka ayaklardaki baş parmaklar da diğerlerinden ayrıktır ve diğer dört parmak gibi keskin pençelere sahip değildir. Diğer parmaklardan farklı olan bu baş parmaklar daha küçük dallara tutunmayı sağlar.

Pençeleri ağaçların yumuşak ve düzgün gövdelerine çengel gibi saplanabilen koalaların, dört ayağı da, tıpkı bizim bir sopayı kavramamız gibi ağaç dallarını rahatlıkla kavrayabilir ve dallara sarılarak koalanın tırmanmasını sağlar. Ancak koalaların sahip oldukları özellikler bunlarla sınırlı değildir. Koalaların diğer özellikleri ise şöyledir:

Koalanın körbağırsağı, kalınbağırsağına açılır ve çok büyüktür. Öyle ki körbağırsak, bağırsağın toplam uzunluğunun yaklaşık % 20'sini oluşturur. Uzunluğu 1.8 ile 2.5 metre arasındadır.

Körbağırsak koalanın sindirim sisteminin en ilginç parçasıdır. Yaprakların sindirim sisteminden geçişi burada geciktirilir. Bu gecikme sayesinde körbağırsaklardaki mikro organizmalar faaliyete geçerek selülozu koalanın faydalanacağı hale getirirler. Bu haliyle koalanın kör bağırsağı biyokimyasal bir fabrikaya benzetilebilir. Selüloz bu fabrikada işlenirken, yağlar ve zehirli niteliğe sahip kimyasallar (fenol bileşikler) başka bir fabrikada yani karaciğerde süzölmeye uğrayarak etkisiz hale gelirler.

Bilindiği gibi koalanın tek besin kaynağı okaliptüs yapraklarıdır. Bu ise hayvanın karbonhidrat gereksinimini tümüyle mikro organizmaların selülozu sindirmesiyle karşılaması demektir. Bu

Çok Yönlü Uzmanlar: KOALALAR

Minyatür Bir Biyokimyasal Fabrika

Okaliptüs yaprakları yüksek miktarda lif ve çok az da protein içerir. Bu yapraklarda güçlü kokulu yağlar, fenolik bileşimler ve birçok memeli için yenilemez hatta zehirli olan siyanür niteliğinde maddeler de bulunur. Başka hayvanlar için zararlı olan bu maddeler koalanın vücudunda zehir etkisini kaybeder. Çünkü koala, çok özel bir anatomisi ve fizyolojisi olan bir sindirim sistemine sahiptir.

Tıpkı diğer otçul memeliler gibi koala da okaliptüslerin ana maddesi olan selülozu sindiremez. Ancak bu işlemi, onun için selülozu sindirebilen ve koalanın körbağırsağında yaşayan mikro organizmalar yaparlar.

durum, mikro organizmalar olmadan koalaların yaşamasının mümkün olmayacağını açıkça göstermektedir. Bu iki canlıyı birbiriyle uyumlu yaratan şüphesiz Yüce Allah'tır.

Allah yarattığı bütün varlıkların tüm ihtiyaçlarından haberdardır ve eksiksiz yaratandır. Bu gibi örnekler Allah'ın sonsuz gücünü bize kanıtlar. Aklını kullanan insanların bu gerçeği anlayabilecekleri bir ayette şöyle haber verilmektedir:

Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir... (Şuara Suresi, 28)

Koala ve Su Dengesi

Avustralya yerlileri Aborjinlerin dilinde "koala" su içmeyen anlamına gelir, çünkü koalaların hiç su içmezler. Koalanın bu özelliğinin nedeni okaliptüs yapraklarını yemesidir.

Okalıptüs yapraklarındaki serbest su içeriği %40 ile %65 arasında değişir. Bu oran %40'ın altına düşmez. Çünkü su içeriği %40'ın altına düşen yapraklar kuruyarak ölür. Bu özellikleri sayesinde, okalıptüs yaprakları doğal olarak koala-ya yeterli miktarda su sağlamış olur.

Şüphesiz sadece yaprakların bol su içermeleri tek başına yeterli değildir. Koalanın okalıptüslerdeki suyu kullanabileceği bir vücut yapısına sahip olması da son derece önemlidir. Koalada son derece kusursuz tasarlanmış bir "su kaybı kontrol sistemi" vardır.

Koalalardaki su kaybı böbrekler tarafından kontrol edilir. Ancak daha önemli olan koalanın sindirim sisteminin su tutma özelliğinin olmasıdır. Bu sayede koalanın vücuduna aldığı suyun oldukça az bir kısmı dışarı atılır.

Koala, sindirim sistemindeki su tutma özelliği sayesinde, çok fazla su içermeyen fakat bol bulunan okalıptüs yaprakları ile rahatlıkla idare edebilmektedir. Eğer koalanın sindirim sistemi bu özellikte olmasaydı, hayvan sürekli yere inip su aramak zorunda kalacaktı. Bu da yerde yaşamak için uygun özelliklere sahip olmayan bu canlının birçok tehlikeyle karşı karşıya kalmasına neden olacaktı. Ancak koala özel vücut yapısı sayesinde böyle bir zorlukla hiçbir zaman karşılaşmaz.

Koalanın Koruyucu Kürkü

Koalanın vücut ısını belirleyen ana unsur kürküdür. Hayvanın kürkü mükemmel bir ısı koruması sağlayacak niteliklerde yaratılmıştır:

Kürkteki tüy yoğunluğu milimetrekaare başına yaklaşık 55 tüye kadar ulaşabilmektedir. Hayvanın sırt kürkü, vücut yüzeyinin %77'sini kaplar. Karın tüyleri ise sırt kürkünün ancak yarısı kadar yoğundur ve vücut yüzeyinin %13'ünü kaplar.

Koaladaki tüylerin uzunluğunda da mevsimlere bağlı bazı farklılıklar oluşur. Yaz aylarında uzun tüylerle, kısa tüyler arasındaki fark daha fazladır.

Kalın sırt kürkü, seyrek karın bölgesi tüylerinden daha koyudur; koala bu sayede, güneşin ısını toplayarak, ısıyı yalıtabilir. Karın tüyleri seyrek olmasına karşın bunları dikleştirerek yalıtım derecesini ayarlayabilir.

Rüzgarlı günlerde ağaç üzerindeki koalar, rüzgar hızı arttıkça yalnızca orta-sırt bölgelerini rüzgara karşı verirler. Gittikçe daha fazla büzülerek yuvarlak bir top halini alırlar. Rüzgarın hızı daha da arttığında, kulaklarını da öne doğru kıvrırlar. Bu şekilde hava akımına açık hiçbir yerleri kalmaz. Koalanın sırt kürkü en yüksek

"Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır."
(Casiye Suresi, 4)

yalıtım değerine sahiptir. Öyle ki bu değer, Kuzey kutbunda yaşayan hayvanlarda tespit edilen değerlere oldukça yakındır.

Rüzgarın, bu yoğun ve şilte benzeri sırt kürkü üzerinde etkisi azdır. Rüzgar yüksek hızla estiği zamanlarda kürk, vücut ısının değişmeden korunmasını sağlayabilir. Soğuk günlerde ve şiddetli rüzgarlarda bile kürkün ısıyı koruma kapasitesindeki düşüş %14 gibi az bir miktardır. Bu veriler, kürkün çok daha yüksek rüzgar hızlarında bile ormanda ağaç tepelerinde yaşayan bir hayvan için ısı açısından mükemmel bir koruma sağlayacağını göstermektedir.

Koalanın metabolizma hızı da kürkünün ısı düzenleme etkisini tamamlayacak şekilde ayarlanmıştır. Koalanın metabolizması oldukça yavaş çalışır. Diğer keseli hayvanların metabolizma hızının %74'ü kadardır. Bu düşük hızdaki metabolizma da, hayvanın su kaybının düşük olduğunu ortaya koyan göstergelerden biridir.

Koala Evrimciler İçin Büyük Bir Çıkmazdır...

Koalanın sahip olduğu özellikleri hatırlayalım:

- Koalar ağaçlara tırmanmalarını ve burada rahatlıkla yaşamalarını sağlayacak bir vücut yapısına sahiptirler.

- Sindirim sistemlerindeki özel yapı sayesinde, bu ağaçlarda bolca buldukları okalıptüs yapraklarından yeterince besin ve su temin edebilirler.

- Okalıptüs yağlarının zehirleyici etkilerini yok eden özel bir fizyolojik sisteme de sahiptirler.

- Yapraklardan aldıkları sudan maksimum istifade etmelerini sağlayacak bir bünyeye de sahiptirler.

Tüm bunlar, koala gibi bir canlının ağaçlar üzerinde yaşaması için gerekli olan şartlardır. Koala için bu kadar önemli olan bu özellikler evrimcilerin iddia ettikleri gibi tesadüfen ortaya çıkmış olabilir mi?

Bu soruya önyargısız ve objektif düşünen her akıl sahibi insan tek bir cevap verecektir. Elbette ki hayır. Koalay kusursuz özellikleriyle birlikte yaratan üstün güç sahibi Yüce Allah'tır. Allah, yarattığı tüm canlılara verdiği bu gibi özelliklerle sınırsız şefkat ve merhametini göstermektedir. Yüce Rabbimiz yarattığı canlılardaki mucizeleri şöyle bildirmektedir :

Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 4)

Resulullah (sav)'ın A

Yüce Allah Kuran'da, gerçekten iman edip etmediklerini ortaya çıkarmak için insanları çok çeşitli olaylarla deneyebileceğini bildirmiştir. Allah'ın bildirdiği bu "sınama"lardan biri, Peygamberimiz (sav)'ın hayatında en güzel örneklerinden birini gördüğümüz "hicret" olayıdır. Peygamber Efendimiz (sav) ile birlikte hicret eden müminler, sahip oldukları herşeyi geride bırakarak Allah Katında şerefli olan bir hayatı seçmişlerdir.

İslam tarihinin en önemli olaylarından biri olan hicret, aynı zamanda Peygamber Efendimiz (sav)'ın ve salih müminlerin güzel ahlaklarının, Allah'a olan teslimiyetlerinin, cesaretlerinin ve güçlü imanlarının önemli bir delilidir. Ancak bu noktada belirtmek gerekir ki hicretin nedeni, inkarcıların iman edenlere uyguladıkları baskılar değil, Allah'ın bu konuda peygamberlere vermiş olduğu hükümdür. İnkarcıların tüm baskılarına rağmen, hicret ancak Allah'ın dilediği anda gerçekleşmiştir.

O Dönemde Mekke'nin Durumu

Peygamberimiz Hz. Muhammed, Allah'tan ilk vahyini alıp insanlara İslam'ı tebliğ etmeye başlamadan önce, Arap Yarımadası'nda farklı cahiliye anlayışları hüküm sürüyordu. Arabistan'ın çoğunluğu, farklı putları ilah edinmiş putperest (müşrik) kabilelerden oluşuyordu. Bu kabilelerin bazıları çölde göçebe olarak yaşayan Bedeviler, bazıları da şehirlerde yaşayan "Medeniler" (şehirliler)di. Şehirliler, hayvancılıktan başka hiçbir şey bilmeyen Bedevilere göre daha ileri bir kültüre sahiptiler. Özellikle de Arabistan Yarımadası'nın en önemli kenti olan Mekke'nin sakinleri, o dönemde dünyanın ileri sayılabilecek kültürlerinden birini temsil ediyorlardı. Mekke, hem dini hem de ticari bir merkezdi, bu nedenle buraya uzak ülkelerden çok sayıda kervan geliyor ve devrin ileri kültürlerini buraya taşıyorlardı. Mekkeliler, edebiyatta, sanatta, giyim ve estetikte oldukça yüksek bir seviyede idiler.

Ancak kültürel ve teknik alandaki bu ileriliğe rağmen Allah'a iman etmiyor, din ahlakını yaşamıyorlardı. Dolayısıyla ahlaki yönden bir sefalet içindeydiler. Tüm Mekke ve aslında tüm Arabistan, koyu bir kabilecilik ve çekişmeye sahne oluyordu. Kişisel kibir ve ihtiraslar kabilecilik saplantısı ile birleşince, ortaya daimi bir sürtüşme ortamı çıkıyordu. Buna paralel olarak, toplumda "faşizan" bir ahlak yapısı gelişmişti: Güçlülerin haklı sayıldığı, kadınların güçsüzlükleri nedeniyle hor görüldüğü, hatta bu yüzden yeni doğan kız çocuklarının bir utanç vesilesi sayılarak diri diri toprağa gömüldüğü zalim bir toplum düzeni vardı.

Mekke, önceki satırlarda da belirtildiği gibi, bu cahiliye düzeninin merkeziydi. Bu ise, şehrin ticari bir merkez olmasının yanı sıra, putperest dininin de merkezi olmasından kaynaklanıyordu. Neredeyse iki bin beş yüz yıl önce Hz. İbrahim tarafından Allah'a adanarak inşa edilen "Beyt-i Atik" (Eski Ev, Kabe), putperest dininin tapınağı haline gelmişti. Kabenin içine üç yüzü aşkın put konmuştu ve Arabistan'ın dört bir yanından her yıl bu putları ziyaret etmek için hacılar gelirdi. İnsanlar Allah'ın Hz. İbrahim'e "İnsanlar içinde haccı duyur, gerek ya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (Hac Suresi, 27) ayetiyle bildirdiği hac emrini terk etmiş, bunu zaman içerisinde bir putperest ibadetine dönüştürmüşlerdi.

Mekke'nin hac merkezi olması, şehre çok büyük bir maddi gelir de sağlıyordu. Hac zamanı Mekke bir panayır

İslamlara Örnek Hicreti

yerine dönüyor ve Arabistan'ın dört bir yanından şehre gelen hacılar, şehre çok önemli karlar bırakıyorlardı. Kabe'nin koruyucusu olmak ise, Mekkeliler için bir "şeref" ve prestij kaynağıydı.

Kureys'in Önde Gelenleri

Resullere karşı mücadele veren tüm inkarcı toplumlarda görüldüğü gibi, Mekke'nin de refah içinde şımarmış bazı "önde gelenler"i vardı. Bunlar, Mekke'ye egemen olan Kureys kabilesinin liderleriydi ve Mekke'deki ekonomik canlılıktan en çok onlar istifade ediyorlardı. Kurulu müşrik düzen, onların hem dinleri hem de para ve statü kaynaklarıydı. Bu para ve statünün kendilerine verdiği güç nedeniyle şımarmışlar, katılaşmış ve zalimleşmişlerdi. Aşırı derecede kendilerini beğenmiş, kibirli insanlardı. Kölelerine karşı uyguladıkları eziyetler meşhurdur. Ancak bunları yaparken bir yandan da toplum gözündeki konumlarını sağlamlaştıracak "iyi ahlak" gösterileri yapmaktan geri kalmıyorlardı. Martin Lings, Hz. Muhammed'in Hayatı adlı kitabında bu konuda şunları yazar:

Tüm Arabistan'da, çok cömert cesaretli ve koruma, ittifak, garanti veya başka herhangi bir şey için verdiği sözde duran biri olarak tanınmak ve öldükten sonra da böyle anılmak, onlar (Mekke'nin önde gelenleri) için yaşama asıl anlamını veren büyük bir şeref ve ölümsüzlük idi. (Martin Lings. Hz. Muhammed'in Hayatı. 4.b. İstanbul: İnsan Yayınları, 1990, s. 98)

Habeşistan Yolu

Mekke'de güçlülerin haklı sayıldığı, din ahlakının yaşanmadığı böyle bir dönemde, Yüce Allah'ın peygamberlik göreviyle şereflendirdiği Hz. Muhammed (sav)'in tebliğleri toplumun önde gelenleri arasında tepki uyandırıyor. Bunun en önemli nedeni ise Müslümanların sayısının günden güne artması ve İslamiyet'in hızla yayılmasıydı. Bu nedenle toplum üzerindeki hakimiyetlerinin azalmasından korkan inkarcı önde gelenler, Peygamberimiz (sav)'i ve diğer müminleri bu yoldan döndürmek adına her türlü baskı ve zulmü uyguluyorlardı.

Böyle bir zamanda dinsizlikle mücadele eden Müslümanların ilk hicreti

Habeşistan'a yapılmıştır. Kızıldeniz'in diğer tarafındaki bu ülke, Necaşi adlı Hristiyan bir hükümdar tarafından yönetiliyordu. Necaşi, adil ve merhametli bir kişi olarak biliniyordu. Resulullah, Kureys'in önde gelenleri tarafından işkenceye uğratılan Müslümanları kurtarmak için ne yapabileceğini düşündüğünde, güçlü basireti ve ileri görüşlülüğü ile, Habeşistan'a gitmelerinin en iyi yol olduğuna karar verdi. Nitekim o sıralarda hicretten söz eden ilk ayetler de inmişti. Rabbimiz Zümer Suresi'nin 10. ayetinde arzının geniş olduğunu bildirmiş ve Nahl Suresi'nin 41. ve 42. ayetlerinde ise şöyle buyurmuştur:

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (Nahl Suresi, 41-42)

Habeşistan'a giden ilk mümin topluluğu, Kureys'in önde gelenleri tarafından en çok eziyet ve işkenceye uğratılan kimselerden oluşuyordu. Ancak bu konudaki yaygın bir kanaatin aksine, tarihi kayıtlara göre, bunların çoğu fakir ya da köle Müslümanlar değildi. Aksine, büyük bölümü Kureys'in önde gelenlerinin çocukları idi. Onları baskı yoluyla dinlerinden döndürmeye çalışanlar ise, kendi aşiretleri, akrabaları hatta babalarıydı.

Rabbimiz'in İman Edenlere Lütfu: Yesrib Yolu

Habeşistan'a yapılan göç, bu ilk hicreti gerçekleştiren müminler açısından büyük bir rahatlama sağlamıştı. Ancak Peygamberimiz (sav) de dahil olmak üzere, müminlerin büyük çoğunluğu hâlâ Mekke'deydiler ve orada daha yıllarca kaldılar. Mekke'nin önde gelenlerinin baskısı ise, bu yıllar içinde giderek daha da arttı.

Ancak Rabbimiz, "...Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; Ve onu hesaba katmadığı bir

yönden rızıklandırır...“ (Talak Suresi, 2-3) ayetleri gereği hiç umulmadık bir yol açarak Resulullah (sav)’a en hayırlı çıkış yolunu göstermiştir.

Amcası Ebu Talip’in ölmesinden sonraki ilk hac döneminde, Mekke’nin kuzeyindeki Yesrib kentinden gelen altı kişi, onunla görüşmek istemişlerdir. Yesrib kentindeki insanlar, kendileriyle yan yana yaşayan Yahudilerden, Allah’tan kendilerine yeni bir peygamberin geleceğini uzun zamandır duyuyorlardı. Mekke’de yaşananları görünce de, bunun Hz. Muhammed (sav) olabileceğini düşünmüşlerdi. Peygamberimiz (sav) onlarla konuştu, onlara İslam’ı anlattı ve Kuran ayetlerini okudu. Yesrib’den gelen bu altı kişi, kendilerine anlatılanlara iman ettiler ve Peygamberimiz (sav)’e biat ettiler (itaat sözü verdiler). Sonra da kendi şehirlerindeki diğer insanları İslam’a davet etmek için geri döndüler. Bu olayla birlikte Allah, Müslümanlara yeni bir yol açmıştı. Bu gelişmelerden sonra, İslam Yesrib’de zamanla yerleşik hale geldi.

Bundan sonra Hz. Muhammed (sav), Müslümanları hicret için teşvik etmeye başladı ve onlar da belirli bir zaman içinde gruplar halinde, gizlice Yesrib’e doğru yola çıktılar. Bu, Allah’a tam bir teslimiyetle yapılan bir yolculuktu. Geride evlerini ve mallarının çoğunu bırakıyorlar, ne ile karşılaşacaklarını bilmedikleri bir geleceğe doğru Allah’a tam bir tevekkül ile ilerliyorlardı. Yolda Mekkeliler tarafından yakalanmaları ve eskisinden daha da ağır baskılara maruz kalmaları da söz konusuydu. Ama Peygamberimiz (sav)’in sözüne tam olarak uydular ve hicret ederek Mekke’yi terk ettiler. Sonunda Mekke’de yalnızca Resulullah, Hz. Ebubekir ve Hz. Ali kaldı.

Mekke’nin Önde Gelenlerinin Planı

Mekke’nin önde gelenleri, Hz. Muhammed (sav)’i durdurmak için yeni planlar kuruyorlardı. Mekke’deki zulmün sorumlularından Ebu Cehil ve diğer önde gelenler, Peygamberimiz (sav)’e karşı fiili bir saldırı düzenlemeye karar verdiler: Allah’ın Resulü’ne karşı bir suikast gerçekleştirilecekti. Kureyş’in her kabilesinden güçlü birer adam seçildi ve Hz. Muhammed (sav)’e karşı hep birlikte bir tuzak hazırlamalarına karar verildi. (Böylece her kabile olaya dahil olacak ve bu yüzden Peygamberimiz (sav)’in kabilesi intikam arayamayacaktı.) Allah Kuran’da Kureyş’in önde gelenlerinin hazırladığı bu tuzağı şöyle bildirmektedir:

Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)

Ancak ayetten de anlaşıldığı üzere, Yüce Allah Peygamberimiz (sav)’i bu tuzaktan korudu. Bu olayın ardından da Hz. Ebubekir ile birlikte Medine’ye doğru gizlice yola çıktı. Bunun anlaşılması ile birlikte, Mekke’nin önde gelenleri Resulullah’ın arkasından O’nu yakalamak için silahlı kişiler gönderdiler. Medine kuzeydeydi ve bu yüzden de yola çıkanların çoğu, Peygamberimiz (sav)’i yakalayabilmek için kuzeye doğru ilerlediler. Ancak Resulullah bu durumu önceden tahmin ederek, tam aksi yöne, güneye doğru gitmişti. Hz. Ebubekir ile birlikte Mekke’nin güneyindeki dağlık bölgedeki mağaralara sığındılar. Ancak onları

aramak için o yöne gelenler de vardı. Bu yüzden, ciddi bir tehlike ile yüz yüze geldiler. Allah, Kuran’da, Hz. Muhammed (sav)’in bu tehlike karşısındaki tavrını şöyle bildirmiştir:

Siz O’na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O’na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O’nu (Mekke’den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: “Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir.” Böylece Allah O’na ‘huzur ve güvenlik duygusunu’ indirmişti, O’nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah’ın kelimesi, Yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 40)

Ayetlerde belirtildiği gibi, Rabbimiz her zaman her yerde iman edenlerle beraberdir ve onları inkar edenlerin baskılarından korumaktadır. Hz. Muhammed (sav) ve Hz. Ebubekir, zorlu bir yolculuktan sonra 8 Rebiulevvel (20 Eylül 622) Pazartesi Yesrib’e ulaştılar. Yesrib’li müminler, oraya daha önce göç etmiş olan Mekkeli Müslümanlar ile birlikte onları bekliyorlardı. Artık yeryüzünde, içinde Müslümanların baskı ve zulüm görmeyecekleri, aksine güç sahibi olacakları bir şehir vardı. “Medine” (şehir) adı verilen Yesrib, artık İslam’ın yeni merkeziydi.

Peygamber Efendimiz ile birlikte hicret eden müminler, sırf Allah’ın rızasını kazanabilecekleri şekilde bir yaşam sürbilmek uğruna, sahip oldukları herşeyi geride bırakmış, evlerini ve yurtlarını terk etmişlerdir. Gösterdikleri bu ahlak, bu kimselerin Allah’a olan gönülden bağlılıklarının çok açık bir delili olmuştur.

İnkâr edenlerin, Allah'a kulluk etmemeleri yönündeki baskılarına boyun eğmemiş, Allah'ın hoşnutluğunu kazanabilmenin, dünya hayatında sahip oldukları maddi değerlerden çok daha önemli olduğunu bilerek hareket etmişlerdir. Peygamberimiz (sav) ve beraberindeki salih müminler Kuran ahlakını gereği gibi yaşayabilmek için, bu dünya üzerindeki her türlü rahatlığı terk etmeye razı olmuşlardır. Allah Kuran'da onların bu üstün ahlakını şöyle haber vermektedir:

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (Enfal Suresi, 72)

İman ettiklerini söyledikleri halde, hicret etmeleri söz konusu olduğunda, bu kararlılığı gösterememiş kimseler için ise Kuran'da, **"Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin"** (Nisa Suresi, 89) şeklinde bildirilmiştir. Allah'ın, dünya hayatının menfaatlerini daha değerli görerek geride kalan kimseler hakkındaki bu hükmü, hicretin önemli bir mümin özelliği ve gerçek imanın göstergelerinden biri olduğunu ortaya koymaktadır.

Yüce Rabbimiz Kuran'da, iman etmeyenlerin peygamberlere karşı

başlattıkları mücadelenin müminlerin hicreti ile sonuçlanmasının dışında; insanların hak dine girmeleri ya da -Allah'tan gelen bir karşılık olarak- inkâr edenlerin helak edilmeleriyle de sonuçlandığını bildirmiştir.

İman etmeyenlerin müminlere yönelttikleri iftiraların önemli bir nedeni stratejiktir. İleri gelenler, kendileri için bir tehdit haline gelmeye başlayan elçileri ve mümin topluluğunu yıldırma ve yollarından döndürmek için iftiralara başvurmışlardır.

Ancak inkâr edenlerin bu yöndeki çabaları hiçbir zaman için sonuç

vermemiştir. Allah, bizlere tüm Resullerin ve yanlarındaki salih müminlerin her türlü iftiraya, alaya ve incitici söze karşı hiçbir yılgınlığa kapılmadan imanlarında kararlılık gösterdiklerini bildirmiştir.

***Zulme uğratıldıktan sonra,
Allah yolunda hicret edenleri
dünyada şüphesiz güzel bir
biçimde yerleştireceğiz;
ahiret karşılığı ise daha
büyüktür. Bilmiş olsalardı.
(Nahl Suresi, 41)***

**Yaratan Rabbin
adıyla oku. O,
İnsanı bir alak'tan
yarattı.
Oku, Rabbin en
büyük kerem
sahibidir;
Ki O, kalemle
(yazmayı)
öğretendir.
İnsana bilmediğini
öğretti.
(Alak Suresi, 1-5)**

Bilinç

Acaba neden bilinçlisiniz, bunu hiç düşündünüz mü?

Çevrenize baktığınızda, bilincin sıradan bir şey olmadığını kolaylıkla anlayabilirsiniz. Oturduğunuz odadaki eşyalara bakın. Bir sandalyeyi düşünün, örneğin. Bu sandalyenin bir bilinci yoktur. Kendi varlığının farkında değildir. Düşünmez, görmez, hissetmez. Sandalyeyi meydana getiren parçalarda, örneğin tahtada, çivilerde, tutkalda, kumaşta, süngerde de bir bilinç yoktur. Bunları daha detaylı incelerseniz, hepsinin belli moleküllerden, bu moleküllerin de atomlardan oluştuğunu görürsünüz. Elbette bu atomların da bir bilinci yoktur. Belli bir düzen içinde biraraya getirilmiş, cansız, akılsız birer madde-enerji karışımıdır.

Etrafımızdaki hangi maddeyi incelersek inceleyelim, bilinçsiz olduğunu görürüz. Hangi elementlerden meydana gelmiş olursa olsun, hangi formda (sıvı, katı veya gaz halinde) bulunursa bulunsun madde bilinçsizdir. Bir sandalye, bir taş, bir bardak su; hiçbirinde bilinç yoktur.

Peki sizin bilinciniz nereden gelmektedir?

Eğer bu soruya "beynimden" diye cevap verecek olursanız, bu yüzeysel bir cevap olur. Çünkü beyin

de, detayına inildiğinde, bir sandalye, bir taş veya bir bardak su gibi atomların yanyana gelmesiyle oluşmuş bir madde yığınıdır. Bir tahta sandalyede nasıl atomlar belli bir düzen içinde bir araya getirilmişlerse, sizin beyninizdeki atomlar da belli bir düzen içinde bir araya getirilmişlerdir ve aralarında çeşitli bağlar kurularak birleştirilmişlerdir. Sandalyenin atomları düşünemediği gibi, beyninizdeki atomlar da düşünemezler.

Bu da gösterir ki, bilinciniz, beyninizdeki atomlardan, moleküllerden, hücrelerden daha farklı bir kaynaktan gelmektedir. Bu kaynak, ruhtur.

'Organize Olmuş Madde' Safsatası

Materyalistler, madde dışındaki tüm varlıkları reddettikleri için ruhun varlığını kabul etmemek konusunda son derece ısrarlıdır. Bu nedenle insan bilincini, beyni oluşturan maddelere indirgemeye çalışırlar. Bunun için kullandıkları temel varsayım, "organize olmuş madde" kavramıdır. Yani onların iddiasına göre, insana bilinç kazandıran etken, beynin içindeki

İnsanı diğer tüm canlı ve cansız varlıklardan ayırt eden bilinç sahibi oluşudur. Peki bilincimizin kaynağı nedir? Eğer cevabınız "beyin" ise yanılıyorsunuz demektir. Çünkü beynimiz de aynı bir sandalye veya bir bardak gibi atomların yanyana gelmesiyle oluşmuş bir madde yığıdır. Sandalyenin atomları düşünemediğine göre, beyninizdeki atomlar da düşünemez. Bu da gösterir ki bilinciniz farklı bir kaynaktan gelmektedir. Bu kaynak, ruhtur.

nöronların arasında çok iyi bağlantılar olmasıdır. Bu nöronlar arasındaki kimyasal ve elektriksel hareketliliğin, "benlik" dediğimiz şuuru oluşturduğunu iddia etmektedirler.

Ancak materyalizmin bu iddiası hiçbir kanıta dayanmamaktadır ve ayrıca mantıksal olarak da kabul edilemezdir. Maddenin, organize oldukça şuur kazandığını iddia etmek oldukça akıldışıdır. Ayrıca, bunu gösteren hiçbir kanıt

ve akıl dışı iken bilgisayarlardan çok daha üstün ve kompleks olan insan bilincinin rastlantılar sonucunda oluştuğunu iddia etmek çok daha mantıksızdır.

Hiçbir rastlantısal olay, yüz milyarlarca yıl verilse dahi, düşünme, zevk alma, karar verme, adalet, dürüstlük, merhamet, şefkat, sevgi gibi hislere sahip, heyecanlanmayı, özlemeyi, vefayı bilen bilinci, can-

ve Sırları

yoktur. Canlılar dışındaki en iyi "organize olmuş madde"ler, günümüzün bilgisayarlarıdır. Ama bu bilgisayarların hiçbirinde bir "benlik şuuru" yoktur ve bunun sağlanabileceğine dair varsayımların boşuna olduğu da anlaşılmış bulunmaktadır. Bir bilgisayar, çok iyi bir programlama sayesinde çok başarılı işlemler yapabilir, ama bir "bilinç" sahibi olamaz. Bir bilgisayar ne kadar gelişmiş olursa olsun, sonuçta bir "hesap makinesi"dir.

Dahası, sözünü ettiğimiz bilgisayarlar, insan bilinci tarafından tasarlanmış, büyük bir bilgi ve teknoloji sayesinde üretilebilmiş araçlardır. İnsan bilincinin çok çok gerisinde olan bilgisayarların, maddenin kendi kendini rastlantılar sonucunda organize etmesiyle oluştuğunu iddia etmek son derece mantıksız

sız maddeleri bir araya getirerek oluşturamaz. Hiçbir rastlantısal olay, akledemeyen, düşüneyen bir varlığa sanat eserleri meydana getirebileceği, en zor matematik problemlerini çözebileceği, uzaya gidecek teknolojiyi üretebileceği, atomları inceleyerek çözebileceği bir bilinci kazandıramaz. Yüz milyarlarca yıl geçse ve bütün imkanlar verilse dahi bir maymun, Rembrandt gibi resim yapıp, Beethoven gibi besteler yapamaz, New York gibi bir şehri inşa edip Einstein gibi fiziğin kanunlarını çözemez.

Beynin İşlevlerini Aşan Bir Olgu

Ruhsal özelliklerin beyinden kaynaklandığına inanan materyalistler, beynin yapısı çözüldükçe giderek daha büyük

bir çıkmaza düşmektedirler. Günümüzde beyinde bütün duylara ait merkezler tespit edilebilmektedir. Bir kası çalıştırmak için hangi bölgenin kullanıldığı, beyindeki elektriksel ve kimyasal faaliyetler gözlemlenerek saptanmaktadır. Hatta bu bölgelere yapılan müdahalelerle çeşitli tedaviler yapılabilmektedir. Yani bilim adamları neredeyse beynin bütün organik işlevlerini, bunların hangi mekanizmalarla çalıştığını tespit etmişlerdir. Ancak, insanın ayırt edici özelliği olan bilince ve ona bağlı özelliklere ait bir bölge beyinde yoktur.

Bu nedenle, ruhu beynin bir fonksiyonu olarak kabul eden (yani ruhu maddeye "indirgemeye" çalışan) materyalist anlayış, insanın sırlarını çözmediğini zannederken gerçekte büyük bir sırla karşı karşıya kalmıştır.

meydana getiren materyalde aralıksız bir değişim vardır. Bu, her ne kadar doğumdan sonra yeni beyin hücreleri meydana gelmesede, bir kimsenin özellikle beyin hücreleri için de geçerlidir. Doğumdan beri her bir hücrenin ve vücudumuzu meydana getiren maddelerin hemen tamamı defalarca değiştirilmiştir.

İkinci neden, kuantum fiziğinden gelir... Eğer bir kimsenin beynindeki bir elektron, bir tuğladaki diğer bir elektronla değiştirilse idi, sistemin durumu bir önceki ile tamamen aynı olurdu, adeta ayırt edilemezdi. Aynı şey protonlar ve diğer bütün parçacıklar için de geçerlidir. Eğer bir kimsenin bedenindeki tüm madde bu evin tuğlalarındaki uygun parçacıklar ile değiştirilse idi, tam anlamı ile hiçbir şey fark etmezdi."

Penrose bir insanın bütün atomlarını tuğlanın atomları ile değiştirsek bile insanı bilinçli yapan özelliklerin tamamen aynı kalacağını açıkça ifade etmektedir. Ya da tam tersini düşünebiliriz. Eğer beynin atomlarının parçacıklarını tuğlankilerle değiştirsek bu da elbette tuğlayı bilinçli yapmaz. Tuğla yine tuğla olarak kalır. İnsanı insan yapan özelliklerin maddenin bir özelliği olmadığı, onun dışında bir varlık olduğu çok açıktır.

Bilinç Mucizesi

Beyin algılarla bağlantılı olarak çalışan ve belirli merkezlerde bu algıları toplayarak bunları birleştiren bir organdır. Ancak beyinle ilgili bütün bilgilerin toplamı dahi, bilim adamlarına bilinç hakkında aradıkları cevabı vermemektedir. Örnek olarak, görme işleminin nasıl gerçekleştiğini ele alalım. Bir cisimden örneğin bir çiçekten gelen uyarılar gözümüze ulaşır. Göz, bir kamera gibi bu görüntüyü yakalar ve beyindeki sinirlere iletir. Sinirler boyunca yol alan çiçek görüntüsüne ait bilgiler, beynin görme merkezine ulaşır ve bu bölgede çiçek görüntüsü meydana gelir. Buraya kadar olan süreçte beynin mekanik işlemleri söz konusudur. Ancak beynin görme merkezinde duran çiçek görüntüsünü gören, onun bir çiçek olduğunu anlayan, hafızasındaki diğer çiçeklerle kıyaslayan, çiçekten aldığı kokularla

anıları canlanan varlık, beynin bizim anlayabildiğimiz maddi yapısının dışındadır. Beynin içinde oluşan görüntüyü bir göze ihtiyaç duymadan gören, bu görüntünün kokusunu bir burna ihtiyaç duymadan koklayan bir varlık vardır. Bilim adamlarını hayrete düşüren mucizevi nokta budur.

Beynin sinirlerden, atomlardan oluşan maddesel yapısı, insanın hizmetine verilmiş üstün bir makinedir. Ancak insanın ruhuna ait olan ve insanı insan yapan özellikler beynin bu maddesel yapısının dışındadır. Beyin, bu özelliklerin ortaya çıkışında sadece bir aracı görevi görmektedir. Yani ruhun kendi dışındaki dünyayla bağlantısı, beyinde odaklanan algı merkezleri sayesinde gerçekleşmektedir.

Bilinç çalışmalarının önde gelen bilim adamı Eccles'in bu konudaki yorumu şöyledir:

"Materyalist çözümler bizim tecrübe ettiğimiz eşsizlik karşısında çaresiz kaldıkları için, Benlik veya Ruh eşsizliğine doğaüstü, ruhsal bir yaratılış özelliği vermek zorunda kalıyorum. Teolojik terimlerle açıklamak gerekirse: her bir Ruh, döllenme ve doğum arasında gelişen fetüse ekilmiş yeni bir ilahi yaratılıştır."

Bilinç, bir anda ortaya çıkmış, sadece insana özgü üstün bir özelliktir. Allah, bu özelliği insana akletmesi için vermiştir. İnsanın yapması gereken ise; alemleri yoktan vareden Yüce Allah'ı gerektiği gibi tanıyıp takdir etmek ve kendisine verilen sayısız nimete, her an şükretmektir.

Beyin, insanın hizmetine verilmiş üstün bir makinedir. Ancak insanın ruhuna ait olan ve insanı insan yapan özellikler beynin maddesel yapısının dışındadır.

**"Soyumdan
değil, yolumdan gelen
benim evlâdımdır."**

AHISKALI ALİ HAYDAR EFENDİ (K.S)

Maneviyat dünyamızın önderlerinden Ali Haydar Efendi, 1870 yılında Batum'un Ahıska kasabasında doğmuştur. 1894'te Erzurum'daki Bakırcı Medresesi'nde devrin ünlü alimlerinden ders almıştır. Buradaki eğitiminin ardından, İstanbul Fatih Camii'nde ünlü Beyazıd dersiamlarından (öğretmenlerinden) Çarşambalı Hoca Ahmet Hamdi Efendi (K.S.)'den 1901 yılında icazet almış, 1902 yılında Fatih Camii'nde hocalık görevine başlamıştır. Ali Haydar Efendi, İslam'a hizmet yolunda, bu yolun diğer tebliğ edicilerinin yaşadığı çile ve sıkıntıları yaşamış, bütün zorluklara, "Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek" düşüncesiyle göğüs germiş, hiçbir şekilde Kuran ahlakını yaşamaktan ve anlatmaktan taviz vermemiş ve hizmetlerine aralıksız devam etmiştir.

Ali Haydar Efendi (K.S.), Ahmed Hamdi Hoca'nın derslerine devam ederken, o devirde kadı yetiştiren Medresetü'l-Kuzat (Hukuk Fakültesi)'a giderek, oradan da diploma almıştır.

Sırasıyla Burdur, Uşak ve Denizli Kadılığı görevi yaptıktan sonra İstanbul İstinaf Mahkemesi üyeliğine getirilmiştir. Bu dönemde Hukuk Fakültesi'nde Mecelle ve Usul-i Muhakematı Hukukiye dersleri vermiş, ardından İstanbul Bideyet Mahkemesi İkinci Hukuk Dairesi Başkanlığından başlayarak pek çok daire ve mahkemede başkan-

lık görevi yaptıktan sonra, 1914 yılında Sahn Medresesi Fıkıh Müderrisliği'ne tayin edilmiştir.

Birinci Dünya Savaşının ardından, 14 Kasım 1914'te ilan edilen Cihad-ı Ekber fetvasını, Fetva Emmini sıfatıyla Fatih Camii'nde okumuştur. Aynı zamanda "23 Kasım 1914'te Cihad Beyannamesi"nde bulunan 29 imzadan biri de Ali Haydar Efendi'ye aittir.

1915 yılında Şeyhü'l-İslamlık'ta yeni kurulan "Telif-i Mesail Heyeti Reisliği"ne, 1916'da Huzur Dersleri Baş Muhatablığı'na tayin edilmiştir. Ali Haydar Efendi, Tevfik Paşa'nın Baş Vezirlik döneminde Adliye Nazırlığı (Adalet Bakanlığı) görevi yapmıştır.

Ahıskalı Ali Haydar Efendi (KS), zahiri ilimlerin hepsini ikmal etmiştir. Zatından bahsedilen eserlerin tamamında, sahip olduğu ilmin 4 mezhebe fetva verecek kadar kuvvetli olduğu belirtilmektedir. Bu eserlerde, Ahıskalı Ali Haydar Efendi (KS)'nin hitabet ve ikna gücü de övülmüştür.

Ahıskalı Ali Haydar Efendi (K.S.)'nin tasavvuf ve tarikat ehline sevgi ve alakası askerlik görevi için bulunduğu Bandırma'da başlamıştır. Burada Rıza Ali Bezzazi Efendi ile tanışan Ali Haydar Efendi, bu alimin tavsiyesiyle İstanbul Hacı Ahmet Efendi'nin yanına gider. Bu kişi ona Topkapı'da Ali Efendi'nin yanına gitmesini tavsiye eder. Topkapı'ya giden Ali Haydar Efendi (KS), orada Ali Efendi'nin talebesi olur ve tasavvuf yolunda ilerler. Hoca Efendi derin ilmi ve yüksek tevazulu kişiliği ile devrindeki insanlara örnek teşkil etmiş, bu yönü sebebiyle de hizmet

ettiği padişahlar tarafından özellikle 2. Abdülhamit Han tarafından el üstünde tutulmuştur.

Ali Haydar Efendi, Birinci Dünya Savaşı boyunca aynı zamanda padişahın huzur dersleri başmuhatablığını da yürütmüş, bu görevi padişahlığın kaldırılmasına kadar devam etmiştir.

Ahıskalı Ali Haydar Efendi (KS), yıllarca ilim öğrenmek, ilmi öğretmek ve insanlara İslâm'ı anlatmakla meşgul olmuş, edebin birinin dahi terkine rıza göstermemiştir. Pek çok ilim erbabı yetiştirmiş, kıymetli talebeleri olmuştur. Vaktinin büyük bir bölümünü Kur'an-ı Kerim okumakla geçiren Hoca Efendinin çevresine tavsiyesi "Soyumdan değil, yolumdan gelen benim evlâdımdır" şeklinde olmuştur.

Müslümanların Allah'ın emirlerine uyması için hayatı boyunca çaba harcamış, hayatının son dönemleri hapishanelerde ve mahkemelerde geçmiştir. Çile içinde geçen dönemlerindeki tevekkül ve sabrı ile tüm Müslümanlara örnek olmuştur. O insanlara her zaman iyiyi ve doğruyu öğütlemiş, kötülüklerden sakındırmak için vargücüyü çalışmıştır. "İslam'ın devam ve bekası, iyiliği emredip kötülükten alıkoymanın devamına; yıkılması ise iyiliği emredip kötülükten alıkoymanın terkine bağlıdır." şeklindeki sözü görüşlerini açıklayan güzel bir örnektir.

Yeryüzünde en yaygın olarak kullanılan lamba, akkor telli lambadır. Lambanın çalışma prensibi oldukça basittir: Elektrik akımı ince bir telden geçirilir. Tel, akım nedeniyle kızarır ve akkor haline gelerek etrafa ışık verir. Ancak burada, pek çoğumuzun haberdar olmadığı hassas bir ölçü vardır: Normal bir lambada sıcaklık, 2326°C 'e kadar çıkar. Dolayısıyla lambada kullanılacak tel, bu yüksek ısıya karşı yüksek bir direnç gösterebilmelidir. Aksi takdirde daha ilk kullanımda, yüksek ısıyı kaldıramayan tel, ısınıp eriyerek kopacak ve lambadan uzun süreli olarak yararlanılamayacaktır. İşte bu noktada, erime sıcaklığı 3390°C olan 'tungsten', insanların hizmetine sunulmuştur.

Tungsten, yüksek erime sıcaklığı ve kolay şekil alma özellikleriyle ideal özelliklerle yaratılmıştır. Kullanılacak telin rahat şekil verilebilir olması çok önemlidir. Çünkü, erime sıcaklığı daha yüksek olan, ama zor şekillendirilen bir metal, kullanışlı olmayacaktır. Şöyle ki; lambanın içi, boş bırakılıp üretilecek olursa, mümkün olan en az enerji ile en çok ışık elde edilebilir. Ancak böyle olmaz; çünkü bu durumda, tungsten kullanıldıkça buharlaşacak ve soğuk olan lamba camını karartacaktır. Bunu önlemek için, lambanın içine argon gazı ilave edilir; argon gazı, ısıyı cama iletir ve buharlaşma nedeniyle kararmayı önler.

Aslında bu ısı kaybı, enerji kaybı demektir. Bu durumda yapılacak en iyi iş, telin boyunu uzun tutmaktır. Yüksek erime ısısına sahip metalin kolay şekillenebilme özelliği, işte bu noktada devreye

girmektedir. Tungsten tel kolayca şekillendirilir, üzerinde minik sarmallar oluşturulur.

Anlaşılabileceği üzere tungsten, insanlar için yaratılmış özel bir elementtir. Atomlarının dizilişi ve bağlarının niteliği, erime ısısı, şekillendirilebilirliği uygun nitelikte yaratıldığı için ondan yararlanabilmekteyiz. Tabi bu arada, argon gazının da bu işe uygun bir yaratılışa olduğunu unutmamak gerekir. Mesela argon gazı, ısı veya basınç ne olursa olsun, hiçbir kimyasalla ilişki oluşturmaz. Lambanın içinde akkor telden yayılan ısıdan etkilenen bir gaz olsaydı, lamba patlayabilir ya da tungsten ile tepkimeye girerek lambayı bozabilirdi. Sadece bu örnekte bile görüldüğü gibi kullarına karşı çok cömert olan Yüce Allah, doğadaki element ve malzemeleri insanların kullarımlarına en elverişli şekilde yaratmıştır.

Aydınlanmamızı Sağlayan Hassas Değerler

